

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ
ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2546

เจ.๐๑!

๑๑๘๖

๐.๖

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ
ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวไสรินทร์ มุลจันทร์หอม

๒๖ ม.ค. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

ตุลาคม ๒๕๔๖

h 237456

ไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม. (2546). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ ศูนย์เทคนิคิวิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. สารนิพนธ์
กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเรียน และ เพื่อเปรียบเทียบปัญหา
การเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา จำแนกตาม เพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุ
ปริญญา) ภาค กศ.บป. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และ
แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศูนย์เทคนิคิวิมลบริหารธุรกิจ รุ่นที่ 24 ปีการศึกษา 2546 จำนวน
175 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ชนิดประเมินค่า 5 ระดับ
จำนวน 60 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่า
เฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ค่าที (t-test) ค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง
เดียว (ANOVA) และการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีการของ Tukey-Kramer Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ
โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้าน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้าน
การวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

LEARNING PROBLEM AMONG IN-SERVICE EDUCATION PROJECT'S STUDENTS OF
WIMOL BUSINESS ADMINISTRATION COLLEGE CAMPUS,
RAJABHAT INSTITUTE SUAN SUNANDHA

AN ABSTRACT
BY
MISS SAIVARIN MOONJUNHOM

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Business Education
At Srinakharinwirot University
October 2003

Saivarin Moonjunhom. (2003). *Learning Problem Among In-Service Education Project's Students of Wimol Business Administration College Campus, Rajabhat Institute Suan Sunandha*. Master project. M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Boonchird Pinyoanuntapong.

This study aimed to investigate and compare learning problem among In-Service Education Project's students of Wimon Business Administration College Campus, Rajabhat Suan Sunandha, according to gender, achievement, business administration program, occupation and income/month.

The subjects consisted of 175 sophomore students in business administration program as accounting, marketing, and business computer during 2003 semester. 5-rating scale questionnaire was administered. Then data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test, One Way Analysis of Variance and Turkey-Kramer multiple comparison method.

The results revealed that :

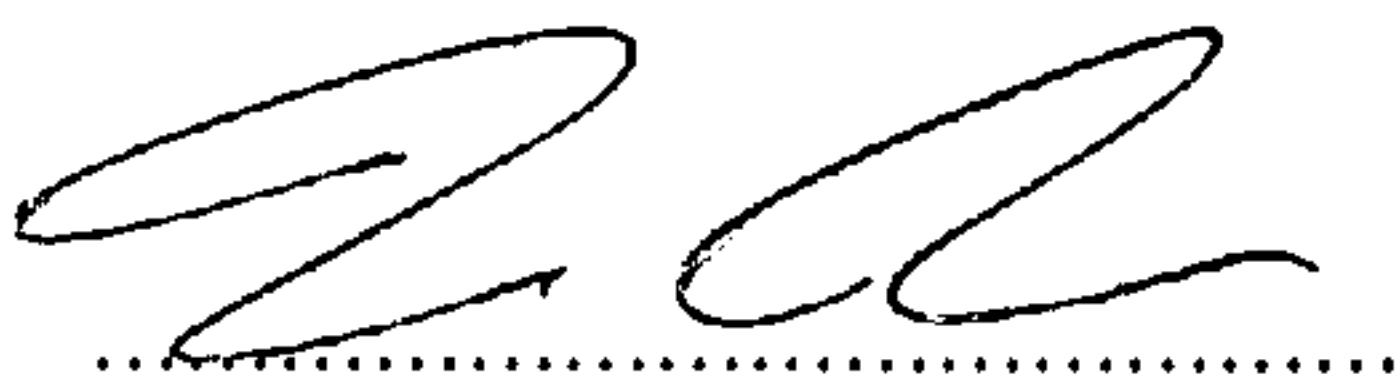
1. Learning problem among In-Service Education Project's students of Wimon Business Administration College Campus was at a moderate level as a whole and in each aspects.
2. There was no significant difference among those of students with different gender.
3. There was no significant difference among those of students with different achievement.
4. There was no significant difference among those of students with different business administration program. When considered each aspects, it was found that there was a significant difference at .01 level on curriculum, learner, measurement and evaluation, and instruction media and facility, whereas there was no significant difference on other aspects.
5. There was no significant difference among those of students with different occupation. When considered each aspects, it was found that there was a significant

difference at .05 level on measurement and evaluation, whereas there was no significant difference on other aspects.

6. There was no significant difference among those of students with different income/month as a whole and in each aspects.

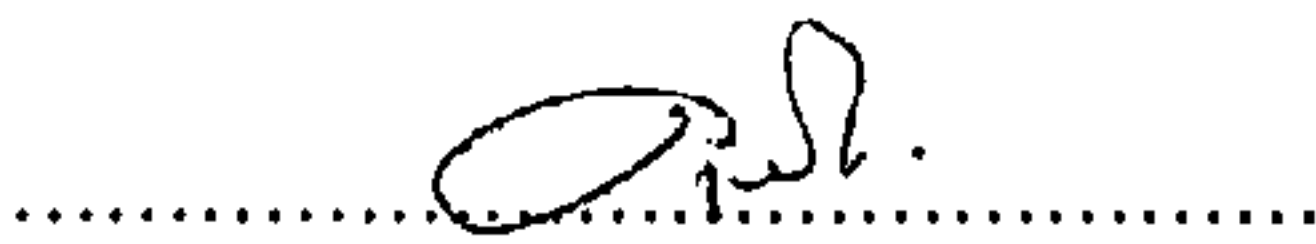
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

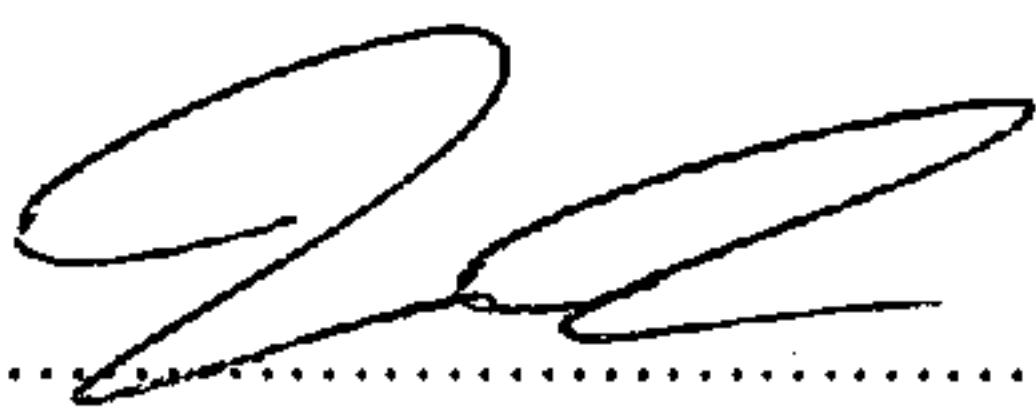
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

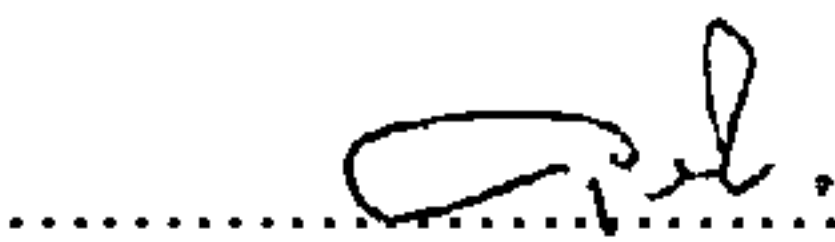

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

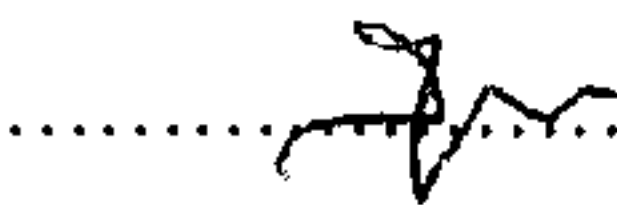
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์)

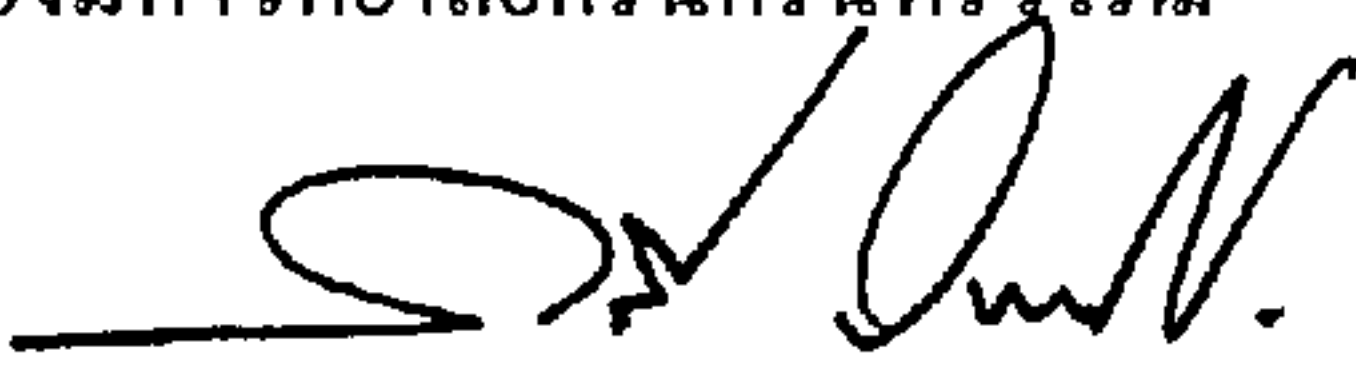

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุภาพรรณ สิริแพทยพิสุทธิ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ 1๒ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย กรรมการ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ กรรมการ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ขาวลาภ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา กรุดทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิจ เทือกทอง ดร.สจีวรรณ ทรรพวุธ อาจารย์อรทัย รัตนานนท์ อาจารย์นพดล กองศิลป์ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการสร้างและตรวจคุณภาพ เครื่องมือ ทำให้การวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ อธิการบดี รองอธิการบดี ประธานศูนย์เทคนิคิมลบริหารธุรกิจ คณะอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ และขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคกศ.บป.รุ่นที่ 24 โปรแกรมการบริหารธุรกิจ ศูนย์เทคนิคิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2546 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเจ้าของผลงานทุกท่านที่อ้างอิงไว้ในบรรณานุกรม ขอขอบคุณคณาจารย์ หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมรุ่นทุกท่าน รวมทั้งผู้ให้ความช่วยเหลืออีกหลายท่านที่มีได้เอื้อนนาม ณ ที่นี้ ที่ได้แสดงความห่วงใย ให้กำลังใจ และให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน แก่ผู้วิจัยในการทำวิจัยครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา สามี ญาติพี่น้อง ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ และเป็นกำลังใจตลอดมา

ไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ประวัติความเป็นมาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.....	7
ปรัชญาและแนวความคิดในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร ประจำการ (กศ.บป.).....	9
โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏ สวนสุนันทา พ.ศ. 2546 ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ.....	9
ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ.....	13
โครงสร้างหลักสูตร ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา).....	13
ปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักศึกษา.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ (กศ.บป.).....	25
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	35
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	60
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	60
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	62
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	77
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	92

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามโปรแกรมการบริหารธุรกิจ.....	34
2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ โปรแกรมการ บริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน.....	42
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของ นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน.....	44
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้าน หลักสูตร เป็นรายข้อ.....	45
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้าน วิธีการเรียนการสอน เป็นรายข้อ.....	46
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้าน ผู้เรียน เป็นรายข้อ.....	47
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้าน ผู้สอน เป็นรายข้อ.....	48
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้าน การวัดและประเมินผล เป็นรายข้อ.....	49
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้าน สื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายข้อ.....	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคลากรประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ.....	51
11 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคลากรประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามโปรแกรมการบริหารธุรกิจ.....	52
12 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านหลักสูตร เป็นรายคู่ จำแนกตามแขนงวิชา.....	53
13 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านผู้เรียน เป็นรายคู่ จำแนกตามแขนงวิชา.....	54
14 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายคู่ จำแนกตามแขนงวิชา.....	55
15 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายคู่ จำแนกตามแขนงวิชา.....	56
16 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคลากรประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามด้านอาชีพ.....	57
17 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายคู่ จำแนกตามด้านอาชีพ.....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

18	การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคลากรประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามด้านรายได้ต่อเดือน.....	59
----	---	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลป วัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

สถาบันราชภัฏ 41 แห่ง มีวิวัฒนาการมาจากโรงเรียนฝึกหัดครู หรือวิทยาลัยครู ในสังกัด กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เปลี่ยนสถานภาพเป็นสถาบันราชภัฏ สังกัดสำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 สถาบัน ราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชา ชีพขั้นสูง ทำการวิจัย ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตรายการและส่งเสริมวิทยฐานะครู (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ : 2545) ซึ่งเมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปจึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขโครงการให้การศึกษา และ ฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อคป.) ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปเสียใหม่ โดยได้กำหนดโครงการขึ้น เรียกว่า โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร ประจำการ พ.ศ.2528 (กศ.บป.) เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามความในมาตรา 5 แห่งพระราช บัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ที่ระบุให้วิทยาลัยครูทำหน้าที่ให้การศึกษาวิชาการในสาขาต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป โดยให้มีหลักสูตรสาขาวิชาการอื่น ๆ ทั้งในระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี ตามความต้องการของท้องถิ่นเพื่อเป็นการปรับปรุงแก้ไขการศึกษาในกรณีดังกล่าวให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงได้จัดทำโครงการขึ้น (กรมการฝึกหัดครู. 2531 : 3-4)

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่มีการดำเนิน การที่มุ่งเน้นการศึกษาและพัฒนาสังคม ซึ่งที่ผ่านมาในเรื่องดังกล่าวได้มีผู้ที่จะต้องการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษากับทางสถาบันเป็นจำนวนมาก ซึ่งในการนี้สถาบันไม่สามารถรับนักศึกษาทั้งภาค

ปกติ ภาคสมทบ และภาคกศ.บป.ให้เข้าศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงเกิดการตั้งศูนย์การศึกษานอก
 ขึ้นมา รวมทั้งศูนย์เทคนิคิคมลบริหารธุรกิจซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ.2541 โดยได้ให้ประโยชน์
 แก่ประชาชนและชุมชนใกล้เคียงหลายด้าน คือ การให้โอกาสกับบุคคลทั่วไปทางการศึกษา แก้ไข
 ปัญหาด้านการเดินทางของผู้เข้าศึกษา เป็นการสร้างรายได้และความเจริญต่อชุมชนใกล้เคียง

ศูนย์เทคนิคิคมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เป็นศูนย์การศึกษานอกสถาบัน
 แบบเต็มเวลา (เฉพาะวันเสาร์-วันอาทิตย์) เริ่มเปิดสอนภาค กศ.บป.รุ่นที่ 17 ในภาคเรียนที่ 1 ปี
 การศึกษา 2541 ในสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลัง
 อนุปริญญา) 5 แขนงวิชา การเงินการธนาคาร การบัญชี การตลาด การบริหารทรัพยากรมนุษย์
 และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จากภาระหน้าที่ที่ได้รับของศูนย์เทคนิคิคมลบริหารธุรกิจ ให้เป็นศูนย์ให้การ
 ศึกษาออกสถาบันในการขยายโอกาสทางการศึกษานี้ ทางคณะผู้บริหารจึงต้องมีการจัดเตรียม
 ความพร้อมในรูปของการบริหารจัดการ ให้ผู้ที่เข้ามารับการศึกษารับความสะดวกสบาย
 สอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาและข้อจำกัดของนักศึกษาที่มีความหลากหลาย เพื่อให้นักศึกษา
 ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ได้สำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
 และเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางสถาบันราชภัฏสวนสุนันทากำหนด ดังนั้นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับ
 ศูนย์การศึกษาฯ จึงเป็นปัญหาการเรียนในหลายรูปแบบ ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ต้องได้รับ
 การแก้ไขหรือปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนของ
 นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ที่เรียนศูนย์เทคนิคิคมล
 บริหารธุรกิจ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เกี่ยวกับด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน
 ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านวัดและการประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก
 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาให้ตรงกับสภาพความ
 ต้องการของผู้เรียนอันก่อให้เกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ ทั้งยัง
 เป็นการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อันจะเอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้าและประสิทธิภาพ
 ของบุคลากรให้ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและส่งผลไปถึงประสิทธิภาพของการพัฒนาการศึกษาของชาติ
 ในลำดับต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตาม เพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบปัญหาในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาควศ.บป. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ ซึ่งจะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร ผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ตรงกับสภาพความต้องการของผู้เรียน และยังเป็นแนวทางสำหรับศูนย์การศึกษาอื่น ๆ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาควศ.บป. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศูนย์เทคนิคิคมบริหารธุรกิจ รุ่นที่ 24 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 175 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรทั้งหมด จำนวน 175 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

2.1.1 เพศ

- ชาย
- หญิง

2.1.2 โปรแกรมการบริหารธุรกิจ

- แขนงวิชาการบัญชี
- แขนงวิชาการตลาด
- แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.1.3 ด้านอาชีพ

- รับราชการ
- รัฐวิสาหกิจ
- รับจ้าง
- ธุรกิจส่วนตัว

2.1.4 รายได้ต่อเดือน

- ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท
- 5,001 ถึง 10,000 บาท
- 10,001 ถึง 20,000 บาท
- 20,001 บาทขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียน หมายถึง ข้อขัดแย้ง ข้อขัดข้องที่เกิดขึ้น หรืออุปสรรคต่อการเรียน ของนักศึกษาปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคกศ.บป. รุ่นที่ 24 โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศูนย์เทคนิควิมล บริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านต่อไปนี้

1.1 ปัญหาด้านหลักสูตร หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ เนื้อหาสาระของหลักสูตร จุดประสงค์ของการนำหลักสูตรไปใช้ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ความไม่ต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เนื้อหาวิชาไม่ทันต่อเทคโนโลยี วิทยาการสมัยใหม่ และจะ นำมาซึ่งปัญหา การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 ปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการเรียน วิธีการสอน การจัดแบ่งเวลาแต่ละรายวิชาไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน เช่น เทคนิคการสอนของผู้สอน ระยะเวลาในการเรียนการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียน ครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล การเตรียมตัว การสร้างบรรยากาศการเรียนในรายวิชา การให้บริการด้านสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ การมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในรายวิชา การให้บริการห้องสมุดสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

1.3 ปัญหาด้านผู้เรียน หมายถึง ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียน เช่น ปัญหาด้านเวลาเรียน พื้นความรู้เดิม การเดินทางมาเรียน การเงิน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

1.4 ปัญหาด้านผู้สอน หมายถึง ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครูผู้สอน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอน ความรับผิดชอบต่อนักศึกษา บุคลิกภาพและจริยธรรมของครู ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนของนักศึกษา

1.5 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผล ความไม่สอดคล้องระหว่างวิธีการวัดและประเมินผลกับรายวิชาที่สอน

1.6 ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง ข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้สอน ซึ่งจะส่งผลทำให้การเรียนการสอนขาดคุณภาพ ตลอดจนอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างสะดวก

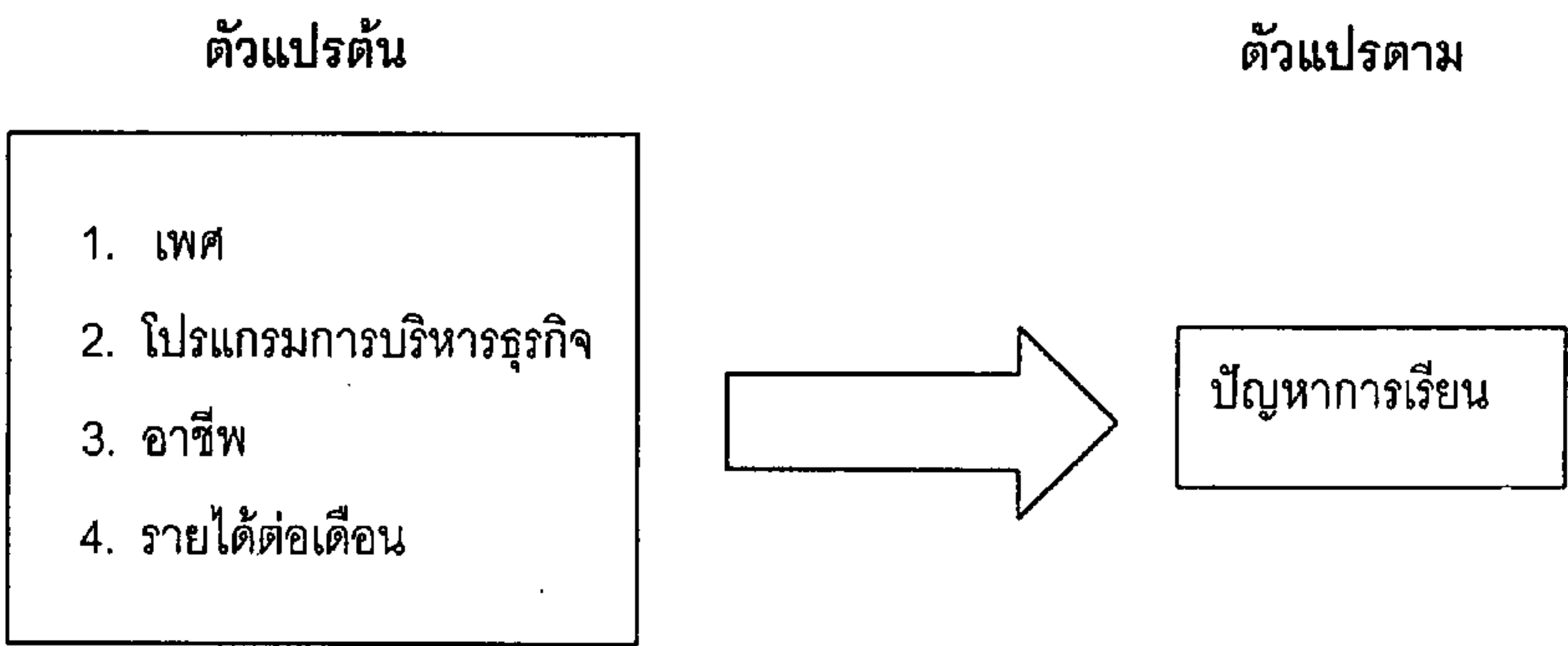
2. ศูนย์การศึกษา หมายถึง หน่วยงานหนึ่งของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สถานที่ภายนอกสถาบันที่จัดขึ้นสำหรับการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่บริการทางการศึกษา ศูนย์เทคนิคิคมลบริหารธุรกิจ

3. นักศึกษา หมายถึง บุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ภาควศ.บป. (หลังอนุปริญญา) รุ่นที่ 24 โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา 2546 ศูนย์เทคนิคิคมลบริหารธุรกิจ

4. หลักสูตรบริหารธุรกิจ (หลังอนุปริญญา) หมายถึง หลักสูตรที่เรียนเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 3 แขนง คือ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 74 หน่วยกิต และ 86 หน่วยกิต (แขนงวิชาการบัญชี) พื้นความรู้ธุรกิจเฉพาะผู้ไม่เคยเรียน 30 หน่วยกิต รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (คู่มือนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. 2545-2546 : 40)

กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. ปรัชญาและแนวคิดในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร

ประจำการ (กศ.บป.)

3. โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ.2545

4. ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ
5. โครงสร้างหลักสูตร ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)
6. ปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ในประเทศ
- ต่างประเทศ

1. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
2. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
3. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
4. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
5. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
6. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
7. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
8. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
9. หนังสือพิมพ์ 100 ปี
10. หนังสือพิมพ์ 100 ปี

1. ประวัติความเป็นมาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาที่ตั้ง

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ตั้งอยู่เลขที่ 1 ถนนอุททองนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10300 โทรศัพท์ 243-2240-7, 6689868-76 พื้นที่เดิมเป็นส่วนหนึ่งของพระราชฐานในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดสร้างเป็นสวนป่าสำหรับเสด็จประพาส เพื่อสำราญพระอริยาบถ และเป็นที่อาศัยในวังหน้าสำหรับเจ้าจอมของพระองค์ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า "สวนสุนันทา"

พ.ศ.2480 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ดำริที่จะให้เป็นที่พักอาศัยของนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่คณะรัฐมนตรีลงมติให้ใช้สถานที่นี้ให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาของรัฐ กระทรวงธรรมการ จึงได้จัดตั้งให้เป็นสถานศึกษาสำหรับกุลสตรี ชื่อ โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย เมื่อ 17 พฤษภาคม 2480 ตั้งแต่นั้นจนถึงปัจจุบัน สวนสุนันทาพัฒนาทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องมีสาระสำคัญสรุปได้ โดยลำดับดังนี้

พ.ศ.2480 – พ.ศ.2511 เริ่มจัดการศึกษา 2 แผนก คือ แผนกสามัญ และแผนกวิสามัญ เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูประถม แผนกการงานสันตติ์ เปิดสอนหลักสูตรประโยคครูมัธยม (ป.ม.) 2 ปี แผนกการงานสันตติ์ รับ จากผู้จบ ป.ป.การงานสันตติ์ เปิดสอนฝึกหัดครูหลักสูตร ป.กศ. เปิดสอนหลักสูตร ป.ป.แบบเร่งรัด เปิดการสอนภาคนอกเวลา หลักสูตร ป.กศ. ชั้นสูงรับจาก บุคคลอาชีพต่าง ๆ และเปิดสอนภาคนอกเวลาหลักสูตร ป.กศ.ด้วยในปีต่อมา

พ.ศ.2517 – พ.ศ.2527 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 2 ปี โดยใช้หลักสูตรของวิทยาลัยวิชา การศึกษา เปิดสอนระดับปริญญาตรี 4 ปี โดยรับจากนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ก่อน พ.ศ.2523) หรือมัธยมศึกษาปีที่ 6

พ.ศ.2528 – พ.ศ.2538 เลิกโครงการ อ.ค.ป. เปลี่ยนเป็นโครงการอบรมการศึกษาบุคลากร ประจำการ (กศ.บป.) สอนระดับอนุปริญา และปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา และสาขาวิชา การอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร เป็นสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูเปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏ ได้ตราเป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงลงพระปรมาภิไธย ในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2538

ในปัจจุบัน สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เปิดสอนภาคปกติ, ภาคสมทบ และ ภาค กศ.บป. ในระดับอนุปริญา และปริญญาตรี 3 สาขา วิชา ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษา เปิดสอน 16 โปรแกรมวิชา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอน 11 โปรแกรมวิชา สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ เปิดสอน 14 โปรแกรมวิชา

นอกจากนี้ยังมีการบริการวิชาการแก่บุคคลทั่วไปหลายโครงการ เช่น โครงการอบรมภาษา อังกฤษ อบรมภาษาญี่ปุ่น อบรมภาษาจีน อบรมการถ่ายภาพ อบรมคอมพิวเตอร์ อบรมนาฏศิลป์ ชัมเมอร์แคมป์ อบรมการพิมพ์ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ฯลฯ

นอกจากนี้ทางสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยการจัดตั้งศูนย์การศึกษาเพื่อขยายโอกาส ทางการศึกษาให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนของชาติให้มีสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพิ่มมากขึ้น จึงได้ทำโครงการจัดการศึกษานอกสถาบัน สำหรับบุคลากรประจำการ จำนวน 5 ศูนย์ 5 สถานที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้ ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ ศูนย์สยามธุรกิจพณิชยการ ศูนย์เทคนิคพณิชยการธนบุรี ศูนย์การศึกษาดุสิตวิทยา ศูนย์การศึกษาพณิชยการราชดำเนิน

2. ปรัชญาและแนวความคิดในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)

จากปรัชญาและแนวคิดที่ว่า การศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลแสวงหาความรู้อย่างกว้างขวางหลากหลาย ตามความสนใจและความพร้อมของผู้เรียน เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้มีงานทำและต้องการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นที่อยู่อาศัย วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดำรงไว้ซึ่งสิ่งดีงาม และคุณค่าของสังคม เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาวัฒนธรรม โดยการสืบทอด ทำนุบำรุงรักษา ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ ได้อย่างกลมกลืน และเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี โดยการผสมผสานภูมิปัญญาชาวบ้านเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยคำนึงถึงความสมดุลทางธรรมชาติและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระบบ 2539 : 7)

การจัดการศึกษาในสถาบันราชภัฏได้เริ่มต้นมาตั้งแต่การจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครู โดยในระยะแรกการจัดการเรียนการสอนดำเนินการในหลายระดับ นับแต่ประกาศนียบัตรครูประถม ประกาศนียบัตรครูมัธยม ประกาศนียบัตรครูการเรือน เป็นต้น พร้อมกับการพัฒนาหลักสูตรควบคู่กันโดยตลอด ในปี พ.ศ.2499 ได้ยุบหลักสูตรประกาศนียบัตรครูประถม ประกาศนียบัตรครูมัธยม และประกาศนียบัตรครูการเรือน โดยเปิดประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาขึ้นแทน ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 จึงได้ตราพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูขึ้น ทำให้วิทยาลัยครูสามารถเปิดสอนในสาขาการศึกษาได้ถึงระดับปริญญาตรี จากวันนั้นวิทยาลัยครูก็ได้พัฒนาตนเองมาตลอดเวลา จนแข็งแกร่งในด้านวิชาการ ในปี พ.ศ.2527 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2527) และจากพระราชบัญญัติฉบับที่ 2 นี้เอง ส่งผลให้วิทยาลัยครูสามารถจัดการศึกษาในสาขาวิชาได้อย่างกว้างขวางนอกเหนือจากสาขาการศึกษาเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันได้มีการผลิตบัณฑิตในสาขาอาชีพหลากหลาย รวมหลักสูตรที่เปิดสอนแล้วขณะนี้ มากกว่า 14 โปรแกรมวิชา (กรมการฝึกหัดครู : 2536) และยังสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพสังคมอย่างต่อเนื่องตลอดมา

3. โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ.2546 ศูนย์เทคนิคิคมลบริหารธุรกิจ

โครงการ กศ.บป. เป็นโครงการให้การศึกษอบรมและบริการทางวิชาการของสถาบันราชภัฏที่ได้ปรับปรุงขึ้นมาแทนที่โครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อคป.) ที่

มีอยู่เดิม โดยเหตุผลสำคัญที่ให้มีโครงการ กศ.บป. เพื่อให้การดำเนินการให้การศึกษาแก่บุคคลทั่วไปมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงให้ข้อกำหนดต่าง ๆ ดังนี้

1. จัดให้มีหลักสูตรวิชาการสาขาอื่น เพื่อให้บุคลากรในสาขาอาชีพอื่นที่มีวิชาชีพครูได้ศึกษาเล่าเรียนในหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพโดยตรงมากขึ้น
2. เพื่อเป็นการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษาที่เหมาะสมจึงจัดให้มีการเรียนในบางรายวิชาโดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนได้ แต่ทั้งนี้อาศัยนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้
3. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอน จึงให้มีการกำหนดจำนวนชั่วโมงสอนของแต่ละคนให้อยู่ในพิสัยที่เหมาะสม
4. เพื่อเป็นการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษาจึงจัดการให้การศึกษาแก่บุคคลทั่วไป ทั้งในระดับปริญญา และอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร
5. เพื่อเป็นการส่งเสริมวิทยฐานะของบุคคลทั่วไป การรับเข้าเรียนจึงรับบุคคลทุกสาขาอาชีพทั้งที่มีงานทำ และไม่มีงานทำประจำโดยให้มีการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนรับเข้าเป็นนักศึกษา
6. เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสมัครเข้าเรียนได้อย่างเสรี สำหรับผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษาอื่น จึงจัดให้มีการยกเว้นการเรียนในรายวิชาที่เทียบเท่า ในเนื้อหาสาระใกล้เคียงกับที่ได้เรียนมาแล้วในสถาบันอุดมศึกษาอื่นในระดับเดียวกัน
7. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานในเรื่องคุณภาพของผู้เรียนตามโครงการนี้ให้สูงขึ้น จึงจัดให้มีการสอบประจำภาคโดยใช้ข้อสอบมาตรฐานกลางในวิชาที่ไม่บังคับให้เข้าชั้นเรียน
8. เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้คำแนะนำในด้านการเรียนจึงจัดให้มีระบบ "อาจารย์ที่ปรึกษา" (Mentor) ให้ดูแลรับผิดชอบนักศึกษาเป็นกลุ่ม
9. เพื่อเป็นการปรับปรุงแก้ไขวิธีการประเมินผลการศึกษาให้เหมาะสมรายวิชาที่ได้ระดับคะแนน "จ" ในการประเมินผลรายวิชา ไม่ให้นับหน่วยกิตวิชาที่ได้ระดับคะแนนนี้ไปรวมเพื่อการหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียน
10. เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางมาเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน จึงจัดให้มีการเรียนการสอนในและ/นอกเวลาราชการก็ได้
11. เพื่อเป็นการควบคุมมิให้ผู้เรียนต้องรับภาระในการเรียนหนักเกินไป จึงกำหนดให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต ในแต่ละภาคเรียนยกเว้นการเรียนในเวลาราชการตามปกติ
12. เพื่อเป็นการควบคุมปริมาณการผลิตทางสายการผลิตทางสายอาชีพครู จึงกำหนดให้ผู้เรียนทางสายอาชีพครู ต้องประกอบอาชีพครู หรือเป็นบุคลากรทางการศึกษาเท่านั้น

13. เพื่อเป็นการควบคุมการจ่ายเงินค่าตอบแทนในการดำเนินการ ให้อยู่ในความเหมาะสมจึงกำหนดให้จ่ายค่าสอนและค่าตอบแทนในการดำเนินการแก่เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่สถาบันแต่งตั้งขึ้นได้ไม่เกินร้อยละ 80 ของเงินค่าลงทะเบียน และให้จ่ายค่าสอนได้ไม่เกินวงเงินร้อยละ 60 ของเงินค่าลงทะเบียนรายวิชา ที่เรียกเก็บได้ในภาคเรียนนั้นโดยไม่รวมค่าวัสดุฝึก

14. เพื่อเป็นการตอบแทนแก่ผู้ออกข้อสอบ ผู้ตรวจกระดาษคำตอบในรายวิชาที่ไม่มีการเข้าชั้นเรียนให้จ่ายค่าตอบแทนในการออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบได้ตามที่สภาประจำสถาบันกำหนด

15. เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตของระยะเวลาในการศึกษาของผู้เรียน จึงให้มีการกำหนดอายุของการนับผลการเรียนในรายวิชาเพื่อการขอจบการศึกษา กล่าวคือ ผลการเรียนของรายวิชาใดก็ตามที่มีอายุเกิน 5 ปี สำหรับหลักสูตร 2 ปี และเกิน 10 ปี สำหรับหลักสูตร 4 ปี ให้ถือว่าผลการเรียนของรายวิชานี้หมดสภาพไม่ให้นำผลการเรียนไปนับในการขอจบการศึกษาโดยจะต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ในรายวิชาเดิม หรือในรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระใกล้เคียงกัน

16. เพื่อให้การดำเนินงานในการให้การศึกษาตามโครงการนี้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้แก้ไขปรับปรุงระเบียบการประเมินผลการศึกษา และระเบียบการรับจ่ายเงินที่จะใช้ในการจัดการศึกษาตามโครงการนี้เสียใหม่ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ได้ปรับปรุงขึ้นใหม่

17. เพื่อให้การศึกษาตามโครงการนี้得有มาตรฐานเดียวกัน จึงกำหนดให้ใช้หลักสูตรที่สภาการฝึกหัดครู หรือสภาประจำสถาบันอนุมัติ หรือหลักสูตรอื่น ๆ ที่สภาการฝึกหัดครูหรือสภาประจำสถาบันรับรอง และให้มีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องการไม่เข้าชั้นเรียนในบางรายวิชาได้ ส่วนรายวิชาใดไม่มีการบังคับให้เข้าชั้นเรียนให้ทำเป็นประกาศของสถาบัน

ปัจจุบันโครงการ กศ.บป.ใช้หลักสูตรวิทยาลัยครูฉบับปรับปรุง พ.ศ.2531 โดยยึดเกณฑ์มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพตามเกณฑ์หลักสูตรทบวงมหาวิทยาลัย โดยหลักการของหลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่กับทฤษฎี ยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับองค์กรและสถานประกอบการในชุมชนลักษณะ “ทวิภาคี” (Dual System) มุ่งเน้นการพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีความรู้ด้านเทคนิค วิธีการจัดการด้านอาชีพและคุณภาพ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหา สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นในการพัฒนาอาชีพ มีโลกทัศน์กว้างไกล

ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้นำทางสังคม เป็นพลเมืองที่ดีมีความเป็นประชาธิปไตย ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

โครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชานี้ทุกคนต้องเรียน ประกอบด้วย กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หมวดวิชาเฉพาะด้าน เป็นวิชาเฉพาะทางของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถทักษะ รู้เทคนิควิธีและเข้าใจกระบวนการงานสายอาชีพ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาเนื้อหาหรือกลุ่มวิชาเอก-โท กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ หรือกลุ่มวิชาชีพครูและกลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี เป็นสาขาที่นักศึกษาเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของตนเอง

หลักสูตรที่ใช้ในโครงการ กศ.บป. มี 3 ระดับคือ

1. หลักสูตรอนุปริญญา เป็นหลักสูตรสำหรับผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า หลักสูตรนี้ใช้เวลาในการเรียน 2 ปี จะต้องเรียนเนื้อหาวิชาระหว่าง 70-90 หน่วยกิต ซึ่งแล้วแต่โปรแกรมวิชากำหนด

2. หลักสูตรปริญญาตรี เป็นหลักสูตรสำหรับผู้จบมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ใช้เวลาเรียนในหลักสูตรนี้ 4 ปี จะต้องเรียนเนื้อหาวิชาระหว่าง 120-150 หน่วยกิต ซึ่งแล้วแต่โปรแกรมวิชากำหนด

3. หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) เป็นหลักสูตรสำหรับผู้จบอนุปริญญา หรือเทียบเท่า หลักสูตรนี้ใช้เวลาเรียน 2 ปี จะต้องเรียนเนื้อหาวิชาระหว่าง 60-80 หน่วยกิต ตามโปรแกรมวิชาที่กำหนด

หลักสูตรในโครงการ กศ.บป. เป็นหลักสูตรที่พัฒนาและสร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัยและสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ การจัดการและการบริหารหลักสูตรในเชิงนโยบายและแนวปฏิบัติที่ออกมาเป็นระเบียบ ข้อบังคับที่เอื้อต่อการใช้หลักสูตร โดยเสนอผ่านสภาสถาบันราชภัฏอนุมัติใช้ มีคณะกรรมการบริหารโครงการ กศ.บป. ระดับกรม 1 ชุด ทำหน้าที่กำหนดแนวทางในการเปิดสอนตามหลักสูตรต่าง ๆ ที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงศักยภาพในโปรแกรมวิชาที่เปิดสอน ในส่วนสถาบันจะมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือคณะกรรมการวิชาการภายใต้การบริหารของอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่นี้ โดยผ่านคณะกรรมการระดับสถาบัน ซึ่งมอบหมายให้มีหน้าที่ในการจัดและดำเนินการเปิดสอนตามหลักสูตร ตามศักยภาพของสถาบัน และตามความต้องการของท้องถิ่นหรือชุมชนที่สถาบันรับผิดชอบอยู่ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ 2539 : 7-8)

4. ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ

ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 279 ถนนริมคลองประปา แขวงบางซื่อ เขต ดุสิต กรุงเทพมหานคร 10800 บนเนื้อที่ 4 ไร่ 268 ตารางวา อาคารเรียน 3 หลัง เป็นคอนกรีต ทั้งหมด หลังที่ 1 เป็นอาคารเรียน 5 ชั้น หลังที่ 2 เป็นอาคารเรียน 3 ชั้น หลังที่ 3 เป็นอาคารเรียน 6 ชั้น

5. โครงสร้างหลักสูตร ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

โครงสร้างโปรแกรมการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) แขนงวิชาการ บัญชี มีหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 86 หน่วยกิต แขนงวิชาการตลาด แขนงวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 74 หน่วยกิต และมีสัดส่วนหน่วยกิต แต่ละหมวดวิชา และแต่ละกลุ่มวิชาดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร 3 หน่วยกิต
- 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต
- 1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หรือ 3 หน่วยกิต
- 1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 6 หรือ 3 หน่วยกิต

รายวิชาที่จัดให้เรียนในกลุ่มวิชาดังกล่าวข้างต้นจะต้องไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว ในระดับอนุปริญญา

2. หมวดวิชาเฉพาะด้านบัญชี ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 62 หน่วยกิต ซึ่งประกอบด้วย

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา 48 หน่วยกิต
- 2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ 9 หน่วยกิต
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 5 หน่วยกิต

และ หมวดวิชาเฉพาะด้านการตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 49 หน่วยกิต ซึ่งประกอบด้วย

- 2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา 35 หน่วยกิต
- 2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ 9 หน่วยกิต
- 2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 5 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้มีหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต โดยเลือกเรียนจากวิชาใด ๆ ในหลักสูตรวิทยาลัยหรือหลักสูตรสถาบันราชภัฏ โดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว และต้องไม่เป็นรายวิชาที่ข้อกำหนดเฉพาะบังคับให้เรียนโดยไม่นับรวมหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรของโปรแกรมวิชานี้

ข้อกำหนดเฉพาะ

พื้นความรู้ธุรกิจเฉพาะผู้ไม่เคยเรียน (ไม่นับหน่วยกิต) รวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

(1) การบัญชี 1	(2) หลักการตลาด
(3) การบัญชี 2	(4) องค์การและการจัดการ
(5) การเงินธุรกิจ	(6) เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1
(7) สถิติธุรกิจ	(8) เศรษฐศาสตร์มหภาค 1
(9) การภาษีอากรธุรกิจ	(10) ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1

6. ปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักศึกษา

หลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สจด์ อุทรานันท์ (2528 : 13) กล่าวว่า ถึงจะมีการนิยามของหลักสูตรแตกต่างกันไปก็ตาม นักปราชญ์ทางหลักสูตรก็ได้ยอมรับนิยามของหลักสูตรซึ่งกล่าวออกมาลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร คือ สิ่ง que สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชาซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาสาระที่ได้จัดเรียงลำดับความยากง่ายหรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว
2. หลักสูตรประกอบด้วย ประสบการณ์ทางการเรียน ซึ่งได้วางแผนไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการ
3. หลักสูตร เป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นเพื่อให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่ผู้เรียนในโรงเรียน
4. หลักสูตรประกอบด้วย ประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียนซึ่งเขาได้ทำ ได้รับรู้ และได้สนองต่อการแนะแนวทางของโรงเรียน

เสาวนีย์ ลิกขานันต (2528 : 84) กล่าวว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่สถาบันจัดให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จำแนกได้เป็น 3 ทาง คือ

1. หลักสูตร คือ หลักสูตรในความหมายนี้มีความคิดที่หยุดนิ่งคงที่เพราะเป็นหลักการยากต่อการแก้ไขหรือปรับปรุง เปลี่ยนแปลง อันเป็นลักษณะของหลักสูตรไทย ซึ่งไม่ค่อยจะมีการเปลี่ยนแปลง

2. หลักสูตรเป็นเนื้อหาวิชาที่จะต้องสอน หลักสูตรในแง่นี้ หมายถึง ศาสตร์วิชา หรือเนื้อหาวิชาที่จะต้องมีการเรียนการสอน

3. หลักสูตรเป็นระบบ หลักสูตรในความหมายนี้ จะเป็นระบบระเบียบ เป็นกระบวนการ โดยการส่งวัตถุดิบเข้าไปสู่กระบวนการแล้ว จึงจะได้ผลผลิตที่สมบูรณ์ จากแนวความคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมานี้พอสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีจุดหมายและมีระบบ

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 4-5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน โดยบรรจุความมุ่งหมายของการศึกษาตลอดจนเนื้อหาสาระความรู้ ประสบการณ์ และกิจกรรมให้กับผู้เรียน

2. โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

3. วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่วัดด้วยหลักการและแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

สรุปได้ว่า หลักสูตรสาขาวิชาการบริหารธุรกิจมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนบัณฑิตที่จบการศึกษาและออกไปประกอบอาชีพในองค์กรธุรกิจและอุตสาหกรรมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดขึ้น นอกจากนั้นหลักสูตรที่ดีจะต้องพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และปฏิบัติงานในอาชีพในแขนงวิชาที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ดังที่ เบื้อง กิจรัตน์ (2532 : 13-14) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายนั้นเป็นการกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น เพื่อให้รู้ว่าจัดการศึกษาเพื่ออะไร ผู้เรียนมีคุณสมบัติเช่นไร ส่วนเนื้อหาสาระจะเป็นการกำหนดหัวข้อต่าง ๆ และเนื้อหาสาระนั้นจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรด้วย

การจัดการเรียนการสอน

สุมิตร คุณานุกร (2523 : 137) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางจัดกิจกรรมการสอนนี้ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพ

และลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา กล่าวคือ ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดสำหรับวิธีการสอนแต่ละวิธีนั้น ย่อมมีทั้งลักษณะเด่นและลักษณะจำกัดอยู่ในตัวด้วยกันทั้งสิ้น ฉะนั้นผู้สอนจะต้องรู้จักนำวิธีการสอนแต่ละวิธีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมแก่บทเรียน

การเตรียมการสอนอย่างดี จะมีอิทธิพลและส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสอนแต่ละครั้ง แผนการสอนจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงแบบของการสอน ลำดับขั้นการสอน ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจน รวมทั้งจะเป็นเกณฑ์กำหนดไม่ให้ผู้สอนบรรจุเนื้อหาไว้มากจนเกินไป ก่อนสอนจริง ควรได้นำแผนการสอนไปทดลองใช้เพื่อตรวจดูข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นการทดสอบและวิธีสอน การทดลองการสอนจะช่วยให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสนอแนะ ทำให้ผู้สอนปรับปรุง ได้ถูกจุด สร้างความมั่นใจให้ผู้สอน เมื่อนำไปใช้สอนจริง

การวางแผนการสอนมีขั้นตอนที่ควรนำมาพิจารณาดังนี้

1. การกำหนดขอบเขตของการสอน โดยศึกษาข้อมูลต่อไปนี้

1.1 ทำความเข้าใจอย่างชัดเจนกับจุดประสงค์ที่แท้จริงของการสอน โดยศึกษาให้ชัด ว่าต้องการสอนให้บรรลุถึงจุดใดบ้าง เมื่อได้คำตอบแล้ว จงเขียนข้อความของจุดประสงค์ไว้

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาที่จะสอนแล้วแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ

1.3 พิจารณาถึงสภาพของการสอน รวมทั้งประสบการณ์ของกลุ่มเป้าหมาย สิ่งเหล่านี้ จะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้ว่า ควรจะเริ่มต้นจากจุดใด จะเลือกวิธีสอนอย่างไร จึงจะตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

1.4 ต้องคำนึงถึงระยะเวลาของการสอนแต่ละครั้งด้วย ถ้าไม่ศึกษาเรื่องระยะเวลามาก จะบรรจุเนื้อหาเข้าไว้มากเกินไป

1.5 พิจารณาถึงความต้องการทางด้านวัสดุ และสิ่งสนับสนุนการสอนต่าง ๆ เช่น เครื่องมือ เครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องช่วยในการฝึกปฏิบัติ เป็นต้น ถ้ามีการเตรียมอย่าง ถูกละหลุ และ การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันในวินาทีสุดท้าย จะทำให้การสอนดำเนินไปอย่าง ราบเรียบ

2. การเลือกและจัดลำดับเนื้อหาของเรื่องที่จะสอน ดังนี้

2.1 ผู้สอนต้องมั่นใจว่า มีความรู้ในเนื้อหาของเรื่องที่จะสอนเป็นอย่างดี และพึง ระลึกว่าการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอนเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องนำมา พิจารณาประกอบการสอนด้วย

2.2 การจัดวางรูปแบบและขั้นตอนของการสอนอย่างมีเหตุผล โดยคำนึงถึงกลุ่มผู้เรียนเป็นหลักรวบรวมนะบันทึกหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยต่าง ๆ ไว้ ตามปกติหัวข้อเนื้อหาเหล่านี้มีจำนวนมาก ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกเฉพาะหัวข้อที่สำคัญ และเหมาะสมกับการเรียนแต่ละครั้งจริง ๆ เท่านั้น

2.3 เรียงลำดับหัวข้อที่จะสอนก่อนหลัง และทบทวนอีกครั้งว่าหัวข้อใดที่ควรจะนำเสนอก่อน

3. จุดมุ่งหมายของแผนการสอน มีดังนี้

3.1 แผนการสอนจะเป็นหลักประกันความมั่นใจว่าการสอนนั้น จะต้องสมบูรณ์เป็นไปตามลำดับก่อนหลังและดำเนินไปเพื่อบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนที่กำหนดไว้

3.2 แผนการสอนจะช่วยควบคุมเรื่องเวลาและเนื้อหาที่จะนำเสนอ

3.3 แผนการสอนจะชี้ให้เห็นว่า ควรจะใช้วิธีการอย่างไรจึงจะเหมาะสม

3.4 แผนการสอนจะช่วยชี้ทางในการเลือกใช้สื่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 แผนการสอนจะเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้สอน

3.6 ในกรณีที่จะต้องมีการสอนแทน แผนการสอนก็จะเป็นผู้ช่วยให้เห็นถึงขอบข่ายของเนื้อหา และวิธีการสอนได้ทันที แต่ทั้งนี้ต้องไม่ลืมว่า แผนการสอนจะเป็นเครื่องช่วย (crutch) หรือเป็นตัวแทนแห่งความคิด (a Substitute for thought) เท่านั้น ซึ่งผู้สอนจะต้องใช้ความสามารถและศิลปะในการนำเสนอ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้สอนแต่ละคนจะฝึกฝนและพัฒนาขึ้นมา

4. การจัดทำแผนการสอน แผนการสอนประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ หัวข้อและโครงร่างของการสอน

4.1 หัวข้อ (the heading) หัวข้อประกอบด้วย ชื่อเรื่อง จุดประสงค์ ระยะเวลา วิธีการสอน อุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการสอน และวิธีการประเมินผล เป็นต้น

ส่วนประกอบของหัวข้อจะเป็นข้อเตือนใจให้แก่ผู้สอน ในระหว่างเตรียมการสอน หัวข้อจะช่วยให้ผู้สอนมีความคิดที่กระจ่างชัดขึ้น และยังช่วยให้เตรียมการสอนได้ตรงกับเรื่องที่กำหนดไว้

4.2 โครงร่างของสิ่งที่สอน (the presentation outline) การสอนทุกครั้งจะต้องประกอบด้วยสำคัญ 3 ประการ คือ การนำเข้าสู่เรื่อง การดำเนินการสอนและการสรุป

4.2.1 การนำเข้าสู่เรื่องมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนใจผู้เรียน และอธิบายถึงจุดประสงค์ของการสอนอย่างแจ่มแจ้ง

4.2.2 การดำเนินการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสร้างความเข้าใจ และการกระตุ้นเร้าให้เห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน

4.2.3 การสรุปมีจุดมุ่งหมายเพื่อการย้ำประเด็นสำคัญ ๆ ที่มีอยู่ในเนื้อหาทั้งหลายที่สอนไปแล้ว และยังเป็นประโยชน์สำหรับการชี้ให้เห็นว่าการสอนครั้งนี้เชื่อมโยงกับการสอนครั้งที่แล้วอย่างไร และจะไปประสานสัมพันธ์กับการสอน หรือการปฏิบัติครั้งต่อไปอย่างไร

5. การทดลองใช้แผนการสอน เมื่อได้ทำแผนการสอนเสร็จแล้ว ควรจะได้มีการทดลองใช้แผนการสอนหรือฝึกซ้อมการสอน จะทำให้แผนการสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้สอนมีโอกาสตรวจสอบเป็นครั้งสุดท้ายก่อนการสอนจริง รวมทั้งให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองด้วย การทดลองใช้แผนการสอนควรจะมีผู้เรียนอย่างน้อยหนึ่งคน ถ้าหากผู้เรียนไม่ได้ควรจะได้ลองซ้อมสอนไปตามแผนที่วางไว้ และทำความเข้าใจถึงวิธีการสอนของตนเองให้ชัดเจน

การทดลองใช้แผนการสอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และประโยชน์มาก และอาจพบข้อบกพร่องหลายประการซึ่งสามารถจะหลีกเลี่ยงได้เมื่อทำการสอนจริง ทำให้มั่นใจในการสอนและจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของผู้สอนด้วย

จากที่กล่าวพอสรุปได้ดังนี้ การเรียนการสอนของครูอาจารย์จะประสบผลสำเร็จได้ ครูก็ต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการวางแผนการสอน ขบวนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล และนำมาแก้ไขปรับปรุงครั้งต่อไป

ความหมายของการเรียนการสอน

กู๊ด (Good. 1973 : 588) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอน คือ การให้การศึกษาอบรมผู้เรียนในสถานศึกษา และการสอน คือ การจัดสถานการณ์สภาพการณ์ หรือ กิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

สุมิตร คุณานุกร (2518 : 135) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอน คือ การที่บุคคลผู้หนึ่งนำเอาความรู้สึคนึกคิด และชีวิตของตนเองมาเผยให้บุคคลอีกผู้หนึ่งทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พิจารณาและเลือกสรรเอาคุณสมบัติ ทักษะคติ และค่านิยมที่รับไว้มายึดถือ เป็นของตนเองและปฏิบัติก็ตาม จากความหมายที่ได้กล่าวข้างต้น พอสรุปความหมายของการสอนหมายถึงการถ่ายทอดความรู้ แนะนำทาง และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีการพัฒนาการทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สรุปได้ว่า การเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตลอดจนคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ พร้อมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้

รูปแบบของการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษา และให้ความหมายไว้หลายอย่าง ดังนี้

โพพแฮม และเบคเกอร์ (Popham and Baker. 1970 : 7-8) กล่าวว่า การสอนของครูนั้นไม่ว่าจะสอนอย่างไร หรือมุ่งที่จะไร ก็ย่อมจะต้องมีรูปแบบของการสอนทั้งสิ้น รูปแบบของการสอนโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. รูปแบบของการสอนโดยอิงแนวทาง (Mean-Referenced Instructional Model) เป็นแบบการสอนที่ครูมุ่งยึดแนวทาง หรือวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ ในการสอนมากกว่าการยึดจุดมุ่งหมายในการสอนครูผู้สอนจะเตรียมการสอนโดยกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างครบถ้วน ว่าในชั่วโมงที่ตนจะต้องสอนนั้น จะต้องทำอะไร วิธีการสอนเป็นแบบใด จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ตามที่หลักสูตรกำหนด

2. รูปแบบของการสอนโดยอิงเป้าหมาย (Goal-Reference Instructional Model) เป็นแบบการสอนที่ครูยึดจุดมุ่งหมายของการสอนเป็นหลัก แล้วดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

ลักษณะการสอนที่ดี

ปรีชา เศรษฐีธร (ม.ป.ป. : 72-73) ได้กล่าวถึงลักษณะการสอนที่ดีเป็นการสอนที่ไม่ถือหลักการเป็นบรรทัดฐานตายตัว แต่คำนึงถึงความเหมาะสม การสอนโดยมีความมุ่งหมายที่แน่นอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรับรู้ปลอดภัยในการเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี ยั่วยุให้ผู้เรียนใช้การสังเกตพิจารณา ค้นคว้าหาเหตุผล และสอนให้มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ในหมวดวิชาเดียวกัน

ทองทิพย์ วรรณพัฒน์ และคณะ (2520 : 8) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนที่ดี มีลักษณะที่สามารถสังเกตเห็นได้ ดังนี้

1. การสอนที่ดี จะไม่ถือเอาหลักสูตรเป็นบรรทัดฐานแน่นอนตายตัว แต่จะมีการยืดหยุ่นหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

2. การสอนที่ดี จะต้องมีการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า คือ มีการศึกษาหลักสูตร จัดทำแผนการสอน ทำบันทึกการสอน จัดหาสื่อการเรียนการสอนไว้ก่อนที่จะทำการสอน

3. การสอนที่ดี จะต้องยึดถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ คือ ต้องจัดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

4. การสอนที่ดี ต้องเป็นการสอนที่让孩子ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง คือ 让孩子ได้เรียนโดยการกระทำ

5. การสอนที่ดี ต้องเป็นการสอนที่ส่งเสริมความเจริญงอกงามให้แก่เด็ก ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

6. การสอนที่ดี จะต้องสอนให้เด็กรู้จักอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย คือ สอนให้รู้จักเคารพนับถือผู้อื่น รู้จักทำงานร่วมกันและประสานงานกันได้ มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และมีเหตุผล

การสอนที่ดีควรจะประกอบด้วยลักษณะ ต่อไปนี้

1. การสร้างบรรยากาศที่ดีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเกิดขึ้น พฤติกรรมของผู้เรียนที่ไม่พึงประสงค์ก็จะไม่ปรากฏทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี

2. รู้จักกลุ่มเป้าหมาย หรือ รู้จักผู้เรียนที่จะสอน โดยการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างละเอียดก่อนที่จะได้พบปะกับผู้เรียน การสอนเป็นวิชาชีพที่มีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ การเรียนการสอนจะดำเนินไปได้ด้วยดี เมื่อผู้สอนและผู้เรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การสอนเพื่อผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน จัดลำดับชั้นการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก และให้สาระการเรียนรู้ที่มีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน

3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกระทำ จัดให้ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์ ซึ่งจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน จะทำให้มีความสนใจและภูมิใจในกิจกรรมที่ได้กระทำ

4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กำหนดจุดประสงค์ในการเรียน และช่วยให้ดำเนินไปถึงจุดประสงค์เหล่านั้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความถนัด และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน เสริมสร้างและจัดให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจจะใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การค้นคว้า การอภิปราย การทำงานเป็นกลุ่ม เป็นต้น

5. การควบคุมชั้นเรียนในทางบวก การควบคุมชั้นเรียนในที่นี้ไม่ได้หมายถึง การคอยจับผิด แต่เป็นการควบคุมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยปราศจากการสร้างเงื่อนไขที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอน พยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหา จะได้เกิดความสนใจและเกิดความกระตือรือร้นที่จะแก้ปัญหาต่อไปในอนาคต มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ค้นคว้าหาความรู้และมีความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้สอนควรสอนให้คิดมากกว่าจะมุ่งสอนให้จำ

6. สร้างความสนใจให้กับผู้เรียน จากข้อค้นพบเกี่ยวกับช่วงเวลาความสนใจของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาจะมีประมาณครั้งละ 50 นาที เมื่อใดที่ผู้เรียนเริ่มเบื่อหน่ายความสนใจผู้สอนจะต้องปรับกลวิธีการสอนอื่นเข้ามาแทนที่ อนึ่งการให้ความสนใจเป็นรายบุคคลเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น เพราะจะทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจต่อสิ่งที่เรียน จะช่วยผู้สอนให้เห็นแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนไปในทิศทางที่พึงประสงค์ของแต่ละบุคคล

7. ทำความคุ้นเคยกับสื่อการเรียน ผู้สอนควรจะได้ทำการสำรวจ และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับใช้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพราะการเตรียมการสอนที่ดีและมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน จะนำไปสู่สภาพการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ

8. สามารถรักษาระดับการสอนที่คิดไว้ ผู้สอนจะต้องประเมินผลการสอนของตนเอง เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการสอนให้อยู่ในระดับที่ดี และมีประสิทธิภาพ เช่น อาจกระทำได้โดยการสังเกตจากผู้เรียน บางกลุ่มสนใจ กระตือรือร้น บางกลุ่มเบื่อหน่าย บางกลุ่มเรียนได้เร็ว บางกลุ่มต้องใช้เวลาผู้สอนจะต้องปรับกิจกรรมการเรียนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ ความต้องการ ความสนใจและอัตราการเรียนของแต่ละกลุ่ม

9. การให้ทราบประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ผู้สอนควรชี้ให้เห็นที่ถูกต้องที่ผิด ให้ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของการเรียน เพื่อจะได้เกิดเป็นแรงจูงใจ และให้กำลังใจส่งเสริมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน การให้กำลังใจที่เหมาะสมนี้ อาจจะใช้คำพูดทางบวก คำชมเชย การให้ความรู้ลึกซึ้งที่ดีแก่ผู้เรียน การแสดงการยอมรับด้วยท่าทาง เช่น การยิ้ม การใช้สายตา สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกใช้ในการเสริมแรงเพราะจะมีอิทธิพลและส่งผลต่อการเรียน

10. ปรับปรุงการใช้ภาษาและการออกเสียง ผู้เรียนจะยอมรับนับถือผู้สอนที่มีความสามารถในการออกเสียงถูกต้องและชัดเจน การออกเสียงสระที่ดีจะทำให้คำเสียงมีคุณภาพและพยัญชนะที่ถูกต้องจะทำให้ถ้อยคำกระฉ่างชัดการออกเสียงที่ไม่ถูกต้องเกิดจากความเกียจคร้าน ความเลินเล่อ ขาดความเชื่อมั่น หรืออาจจะพูดเร็วเกินไป พยายามใช้คำว่า เรา แทนคำว่า ฉัน การ

ใช้คำว่า เรา จะเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดี และเป็นกันเองในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกใกล้ชิดกับผู้สอน

11. การแต่งกายให้เหมาะสม ผู้สอนถือว่าเป็นตัวแบบที่จะต้องสร้างบุคลิกภาพที่ดีให้กับผู้เรียน บุคลิกภาพในที่นี้ไม่ได้หมายถึงความหล่อหรือความสวย แต่หมายถึงภาพที่ประทับใจผู้เรียนให้ชวนคิด และติดตามการเรียนการสอน ดังนั้นการแต่งกายของผู้สอนจึงถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเสริมสร้างบุคลิกภาพ ซึ่งผู้สอนควรมีวิจารณญาณในการตัดสินใจว่าจะแต่งกายแบบใด

12. อารมณ์ขัน อารมณ์ขันเป็นสิ่งสูงส่งของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจมีความสุขและติดตามบทเรียน แต่ต้องไม่ลืมว่าอารมณ์ขันจะต้องใส่เข้าไปในสภาพที่พอเหมาะกับบทเรียน โดยไม่มุ่งเน้นเรื่องตลกกลามก ซึ่งผู้สอนจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ

การวัดและการประเมินผล

เป็นงานขั้นสุดท้ายของการวางแผนการสอนเพื่อที่จะตรวจสอบดูว่าผลของการสอนที่ดำเนินไป ได้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินผลแต่ละครั้ง ผู้สอนจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินไว้ให้แน่นอนว่าจะประเมินอะไร เช่น การตัดสินใจได้ หรือทำเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินแต่ละครั้งจะต้องชัดเจน แล้วเลือกเครื่องมือในการวัดและประเมินให้เหมาะสม วิธีการวัดผลที่นิยมใช้กัน ได้แก่ การสังเกตการปฏิบัติงาน การสัมภาษณ์ การทดสอบ สำหรับการสอบข้อเขียนนิยมใช้กันอยู่สองแบบ คือ อัตนัยและปรนัย แบบปรนัยได้แก่ แบบจับคู่ แบบเติมคำ แบบถูกผิด และแบบเลือกตอบการวัดแบบอัตนัยมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในด้านการจัดรวบรวมความสัมพันธ์ การประเมินความรู้ การยืดหยุ่นให้ผู้เรียนเรียบเรียงความคิดด้วยถ้อยคำของตนเอง วิธีการวัดแบบนี้ผู้สอนควรพิจารณานำมาใช้ให้มากในระดับอุดมศึกษา แม้ว่าผู้สอนจะต้องใช้เวลามากในการตรวจก็ตาม

ความสำคัญของการวัดผลและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผลมีประโยชน์กับผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมากเพื่อจะได้นำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุงการสอนของผู้สอนให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเพิ่มขึ้น

อุทุมพร ทองอุไทย (2518 : 85) การวัดผลและการประเมินของครู เป็นความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาอีกประการหนึ่ง เพราะเป็นขบวนการที่ช่วยตัดสินใจ

ความมีประสิทธิภาพในการสอน ผลของการประเมินผลจะช่วยให้ครูได้เห็นสภาพสะท้อนว่า ผู้เป็นครูทำหน้าที่ได้ครบถ้วนเพียงไร มีส่วนใดที่ยังบกพร่อง หรือจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนของผู้เรียนและการสอนของครูบรรลุเป้าหมายตามต้องการ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 220) ได้ให้ความเห็นว่า การประเมินผลการเรียนรู้การสอนสำคัญมาก ถ้าผู้สอนที่สอนมานาน ชื่นกับการสอนในแบบนั้น และรวมทั้งมั่นใจตนเองว่าสอนดี แล้วผู้สอนประเภทนี้จะไม่เห็นความสำคัญของการประเมินการสอน และผู้สอนเพื่ออยู่ในประเภทตรงกันข้ามคือ สอนไม่ดี ไม่สนใจการสอน สอนไม่ค่อยเต็มที่ ก็ไม่ยากประเมินผลการสอนเช่นกัน ซึ่งผู้สอนทั้ง 2 ประเภทนี้ ควรจะต้องมีการประเมินผลการสอนของตนเองอย่างยิ่ง เพื่อให้รู้ว่าผลการประเมินจะมีผลให้ผู้สอนทั้ง 2 ประเภทนี้มีข้อบกพร่องในการสอนหรือไม่เพียงใด เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการประเมินผลมีความสำคัญในการช่วยในการตัดสินใจอย่างมีกฎเกณฑ์และนำผลการประเมินเก็บไว้เป็นข้อมูลสำหรับดูย้อนหลังหรืออาจเก็บไว้เป็นข้อมูลต่อไปได้

ขบวนการในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

เอกศักดิ์ บุตรลับ (2537 : 53) ได้กล่าวถึง การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนจะต้องกระทำอย่างมีระบบ ซึ่งควรดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ในการวัดผลและประเมินผลให้ชัดเจน ว่าต้องการวัดผลเพื่อการคัดเลือก เพื่อจัดตำแหน่ง เพื่อตรวจสอบความรู้หรือเพื่อการวินิจฉัย
2. จัดทำตารางวิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหา เพื่อที่จะบอกให้ทราบว่าออกข้อสอบวัดเนื้อหาใด ในพฤติกรรมใด แคไหนและเพียงใดเพื่อข้อสอบที่สร้างขึ้นวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ
3. เลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับข้อมูลที่จะวัด โดยพยายามใช้เทคนิคการวัดหลาย ๆ วิธี
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลหลังจากกำหนดว่าจะใช้วิธีใดวัดผลแล้วขั้นต่อไป ก็คือการสร้างเครื่องมือวัดผลตามที่กำหนดซึ่งเครื่องมือที่ใช้กันมากในการวัดผลการเรียนการสอนได้แก่แบบทดสอบ
5. ดำเนินการวัดผลเป็นขั้นตอนของการนำเครื่องมือไปทดสอบข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการประเมินผล

6. การประเมินผลและการใช้ผลจากการวัด จุดหมายปลายทางของการวัดผลก็เพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใดควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

สื่อการเรียนการสอน

สื่อการสอนคำนี้ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2522 : 76) ได้ให้ความหมายของสื่อว่า กระบวนการสันนิเวทนาการ (Communication Preocess) เป็นกระบวนการสื่อ หรือการถ่ายทอดเนื้อหาสาระประสบการณ์ ความคิดเห็น ความรู้สึก ทัศนคติ และทักษะความชำนาญจากผู้ส่งไปยังผู้รับ

ชม ภูมิภาค (2526 : 18-19) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนตรงกับภาษาอังกฤษว่า Instruction Media แยกคำนี้ออกมาพิจารณาได้สองคำ คือ สื่อ อีกคำหนึ่งคือ การสอน

กาญจนา คุณารักษ์ (2527 : 145-146) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ดี และการใช้สื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ลักษณะของสื่อการเรียนการสอนที่ดี ควรจะมีลักษณะดังนี้

- 1.1 สอดคล้องกับความมุ่งหมายและเสนอเนื้อหา
- 1.2 เหมาะสมกับชั้นและวัยของเด็ก
- 1.3 เร้าและดึงดูดความสนใจของเด็ก
- 1.4 ราคาถูก
- 1.5 คุ่มค่า

2. การใช้สื่อการเรียนการสอน ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 เลือกสื่อการสอนที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการสอน และสถานการณ์

2.2 ศึกษาคุณสมบัติของสื่อการสอนที่เลือกแล้วเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการใช้

2.3 เตรียมการใช้สื่อการสอนและสถานที่ให้พร้อม เพราะถ้าครูเตรียมไม่ดีอาจจะให้ผลทางลบได้

2.4 ต้องมีการประเมินผลหลังการใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข

สื่อการเรียนมีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอน เพราะช่วยให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีเกิดการเรียนรู้ที่คงทนตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ในชีวิตจริง ดังนั้นผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ และหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงควรให้ความสำคัญ

สนใจในเรื่องนี้ โดยการสนับสนุนให้โรงเรียนต่าง ๆ มีสื่อการเรียนที่จำเป็นอย่างพอเพียง จัดบริการด้านสื่อการเรียนนิเทศ ติดตามผลการใช้สื่อการเรียน และส่งเสริมให้ครูสามารถจัดหาหรือผลิตสื่อการเรียน และนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภทด้วยกัน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนควรจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมเพราะสื่อการสอนมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เป็นตัวกลาง ในการถ่ายทอดจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)

ในประเทศ

ในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่ผ่านมาได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในโครงการดังกล่าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในโครงการดังกล่าวยังพบปัญหาข้อขัดข้องบางประการและส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้

จิตตชา นิลดำ (2542 : 60-61) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม 6 ด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกนิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับมาก ส่วนด้านผู้สอน ด้านวัดผลและประเมินผล นิสิตมีปัญหาการเรียนในระดับน้อย

อภัสรี ไชยคุณา (2532 : 57-62) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนตามโครงการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการปีการศึกษา 2532 พบว่า

1. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่าพฤติกรรมการสอนที่จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษา ทั้ง 26 ข้อ เป็นพฤติกรรมอาจารย์ใช้ในระดับค่อนข้างมาก มีเพียงพฤติกรรมเดียวที่อาจารย์มีแนวโน้มที่จะใช้ในบางโอกาสคือ มีสื่อประกอบการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะรายวิชาที่สอน

2. พฤติกรรมการเรียนที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาใช้ในระดับค่อนข้างมาก และใช้ในบางโอกาสเท่านั้น ซึ่งใช้ในการพิจารณาเพิ่มประสิทธิภาพ

3. พฤติกรรมที่จะส่งผลให้การเรียนของนักศึกษาด้วยประสิทธิภาพลง ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างไปทางพฤติกรรมที่นักศึกษาเกือบไม่เคยใช้เลย แต่ยังเป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาใช้อยู่บ้าง ดังนั้น จึงควรพิจารณาแก้ไขให้เป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาไม่เคยใช้เลย เช่น ลอกงานเพื่อน ไม่เห็นประโยชน์ของวิชาที่เรียน เปื่อวิชาที่เรียน ขาดเรียน ส่งงานไม่ครบหรือไม่ทันเวลา และใช้วิธีการไม่เหมาะสมเพื่อให้ได้เกรดสูง เป็นต้น

ดาวรุ่ง วีรกุล และคณะ (2531-2532 : 32-38) ได้ทำการประเมินผลการดำเนินโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ที่แม่ฮ่องสอน ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2530 พบว่า

1. เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เป็นที่สนใจของผู้เข้ารับการศึกษและฝึกอบรม เพราะผู้เข้ารับการศึกษเห็นว่าป็นความรู้ใหม่ ๆ และสามารถนำความรู้จากเนื้อหาเหล่านั้นไปใช้ได้ จะมีเพียง 2-3 รายวิชาเท่านั้นที่ผู้เข้ารับการศึกษมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนัก อีกทั้งไม่ค่อยดึงดูดความสนใจเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาไปใช้น้อย

2. ชุดการเรียนมีความสมบูรณ์ดี ในด้านการลำดับเนื้อหาแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมรวมทั้งแบบทดสอบและจำบท อย่างไรก็ตามข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากระบบการพิมพ์ ไรเนียว และการเรียงหน้ายังมีค่อนข้างสูง

3. ผู้เข้ารับการศึกษและฝึกอบรมเห็นว่ากรเข้าชั้นเรียนมีความจำเป็นมากแต่ต้องจัดให้เหมาะสม เช่น แต่ละรายวิชาไม่ควรจัดให้เรียนติดต่อกัน 2 ชั่วโมง และควรขยายวันเข้าชั้นเรียนมากขึ้นทั้งที่วิทยาลัยและที่ศูนย์การเรียน

4. สภาพของห้องเรียนค่อนข้างมีปัญหาเนื่องจากอากาศร้อนอบอ้าว อากาศถ่ายเทน้อย นอกจากนั้นห้องเรียนค่อนข้างสกปรกและคับแคบ

5. อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมีความรับผิดชอบสูง มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา เข้าสอนตรงเวลา ดูแลเอาใจใส่ดี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนหลายแบบ

6. บริการอื่น ๆ เช่น อาหาร ที่พัก น้ำดื่ม เป็นที่พอใจของนักศึกษาส่วนใหญ่

ดาราวัตี สุขมลสันต์และคณะ (2538 : 181-182) ได้ศึกษาการวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโครงการ กศ.บป. ผลของการวิจัยสามารถเสนอรูปแบบการเรียนการสอนโครงการ กศ.บป.ที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ที่จะทำให้ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการ

พัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจน และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีสาระที่สำคัญดังนี้คือ

1. ผู้เรียนควรได้รับการคำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการเรียน
2. ผู้สอนควรบอกวัตถุประสงค์ในการเรียนรายวิชานั้นอย่างชัดเจน ก่อนเริ่มเรียนจัดทำแผนการสอนและแจกให้ผู้เรียน และแนะนำการใช้สื่อการสอนให้กับผู้เรียน
3. ผู้เรียนควรมีสื่อการสอนใช้ในห้องเรียน และมีเทปคำบรรยาย หรือวีดีทัศน์สำหรับทบทวนหรือศึกษาเองเมื่อไม่ได้ฟังการบรรยาย
4. ผู้สอนควรได้รับการบริการการผลิตสื่อหรือชุดการสอนอย่างสะดวกและพร้อมมูล และควรมีการพัฒนาสื่อการสอนต่าง ๆ ตลอดเวลา
5. ผู้สอนควรได้รับความรู้เพิ่มเติมโดยการอบรม สัมมนาหรือเรียนเพิ่มเติม ได้ฝึก หรือทำงานจริงในโปรแกรมวิชาที่สอน และมีขวัญและกำลังใจเพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้สอนปรับปรุงการสอน
6. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียน แสดงบทบาทในฐานะเป็นผู้นำให้คำปรึกษาหรือร่วมกิจกรรมกับผู้เรียน และดำเนินการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนอิสระในการใช้สติปัญญาและการเรียนรู้ กระตุ้นและชี้แนะให้ผู้เรียนได้รู้จักวิเคราะห์โดยวิธีสืบสวนสอบสวน เสนอสถานการณ์ที่เป็นปัญหาให้ผู้เรียนเกิดข้อสงสัย ฝึกให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐานอย่างมีหลักเกณฑ์ ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้พิสูจน์และอธิบาย และจัดกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้เรียนก่อนเริ่มเรียน
7. กลยุทธ์ที่ผู้สอนควรใช้ในการสอน คือ อธิบายและตีความเนื้อหาตามบทเรียน สานิต สัมมนาหรือจัดกลุ่มอภิปราย มอบงานหรือโครงการเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนฝึกงานภาคสนาม ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ และให้ผู้เรียนเรียนจากชุดการสอน ให้สื่อไปศึกษาด่วนตนเองก่อนเข้าเรียนและใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
8. ในการวัดและประเมินผล ผู้สอนควรบอกวัตถุประสงค์ในการวัดอย่างชัดเจน ให้คำระดับคะแนนจากงาน (course-work) หรือแบบฝึกหัด กำหนดชนิดของงานที่ให้ทำเหมือนกัน เมื่อสอนรายวิชาเดียวกัน มีเกณฑ์การให้คะแนนที่ให้ทำเหมือนกันเมื่อสอนรายวิชาเดียวกัน ใช้ข้อสอบที่สามารถให้คะแนนและแปลความหมายได้ตรงกัน (ปรนัย) เมื่อสอนรายวิชาเดียวกัน มีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนเดียวกันเมื่อใช้ข้อสอบอัตนัย ตัดคำระดับคะแนนด้วยกันเมื่อสอนรายวิชาเดียวกันและตัดคะแนนทั้งแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม

พิสมัย บัวอุไร (2542 : 99-102) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาสูงสุดคือ เนื้อหาวิชาที่เรียนหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน
2. ปัญหาการเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาสูงสุดคือ การจัดตารางเรียนในแต่ละรายวิชาเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียน
3. ปัญหาการเรียนด้านผู้สอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน
4. ปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้เรียน
5. ปัญหาการเรียนด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งมีความยากเกินไป
6. ปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ จำนวนสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ

สหวิทยาลัยอีสานเหนือ (2534 : 6-8) ได้นำสรุปปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เพื่อนำเสนอในการประชุมสัมมนาผู้บริหารโครงการ กศ.บป. ระหว่างวันที่ 23-25 กันยายน 2534 ณ จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. ปัญหาด้านบุคลากรของวิทยาลัยครู
 - 1.1 ในด้านปริมาณ สหวิทยาลัยอีสานเหนือมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาอื่น ทำให้ไม่สามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จากการเปิดรับนักศึกษาได้ต่ำกว่าจำนวนผู้สมัคร และการเปิดรับได้น้อยโปรแกรมวิชาในสาขาวิชาการอื่น
 - 1.2 ในด้านคุณภาพ สหวิทยาลัยอีสานเหนือขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทในสาขาอื่น จึงต้องจัดการเรียนการสอนโดยใช้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีซึ่งตรงสาขา และคณาจารย์จำนวนหนึ่งซึ่งมีวุฒิระบบปริญญาโทในสาขาวิชาที่ใกล้เคียงกันและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นมาเป็นอาจารย์พิเศษ อย่างไรก็ตามสหวิทยาลัยอีสานเหนือ มีความมุ่งมั่นที่จะเร่งพัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้น

2. ปัญหาด้านการเงิน

2.1 งบประมาณจากกรมการฝึกหัดครู (งบประมาณแผ่นดิน) ที่ได้รับอยู่ในแต่ละปี นั้นเป็นจำนวนเงินที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่สหวิทยาลัยหรือวิทยาลัยครูดำเนินงาน ด้านการอบรมพัฒนาครูประจำการให้แก่ทรัพยากรของชาติ งบประมาณดังกล่าวจะสามารถ ใช้จ่ายได้เพียงการวิจัย 1 เรื่อง หรือจัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการเท่านั้น

2.2 ผู้สอนได้รับค่าสอนตามระเบียบสภาการฝึกหัดครูชั่วโมงละไม่เกิน 100 บาท นับเป็นอัตราที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่าสอนระดับอุดมศึกษาของสถาบันอื่น เป็นการไม่เพียงพอที่ คณาจารย์จะนำรายได้จากการสอนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2.3 การเก็บค่าหน่วยกิต แม้จะปรับปรุงอัตราใหม่แล้วรายรับของวิทยาลัยก็ไม่มาก พอที่จะพัฒนาวิทยาลัยในด้านห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา การจัดบริหารสื่อการเรียน การสอน หรือการจัดกิจกรรมเสริมให้แก่ผู้เข้าศึกษา ตลอดจนปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ การ ปรับปรุงระบบสื่อสารภายในวิทยาลัย ฯลฯ

3. ปัญหาด้านการจัดชั้นเรียน โดยทั่วไปแล้วการจัดชั้นเรียนมีลักษณะเป็นชั้นเรียนทั่วไป คือ จัดชั้นเรียนละ 50 คน หากสามารถจัดห้องบรรยายรวมในบางวิชาให้มีผู้เข้าเรียนได้ถึงห้องละ 80 - 100 คน พร้อมทั้งปรับห้องเรียนโดยใช้เครื่องปรับอากาศจะทำให้เกิดการทำงานที่มีประ สิทธิภาพ คือจะเป็นการใช้ทรัพยากรบุคคลได้อย่างคุ้มค่ากับเวลาและแรงงาน

4. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนในหลายวิชายังขาดสื่อ การเรียนการสอนเป็นอย่างมากแม้แต่เอกสาร ตำรา เพราะคณาจารย์มีภารกิจมากไม่สามารถผลิต เอกสารทางวิชาการเพื่อใช้สอนและขอผลงานทางวิชาการได้บางวิชาใช้เอกสารเป็นเอกสารโรเนียว แจกผู้เรียนครั้งละบทเรียน ทำให้ขาดตกบกพร่องไม่สมบูรณ์ บางรายวิชาต้องสั่งซื้อหนังสือจาก สำนักพิมพ์มาใช้สอนเพราะตนเองไม่สามารถผลิตเอกสารเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ได้ ส่วนสื่อที่เป็น เทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น สไลด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ วีดีโอ นั้น อยู่ในสภาพที่ขาดแคลน แม้ศูนย์ นวัตกรรมของกรมการฝึกหัดครูจะเร่งรัดการผลิตสื่อการเรียนการสอนต้นแบบไว้แต่ก็ยังจำนวน จำกัด และมีการใช้ในวงจำกัด

5. ปัญหาในการวัดผลและประเมินผล ด้วยภาวะขาดสนทางด้านเอกสาร ตำราและสื่อ การเรียนการสอนอื่น ๆ ทำให้กระบวนการวัดผลหลายวิชายังไม่อยู่ในระดับมาตรฐาน เช่น การ สร้างแบบทดสอบที่ไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชา (เพราะผู้สอนสอนไม่ครบทุกเรื่องตามหลักสูตร) และ แบบทดสอบที่ใช้มีความซ้ำซาก และก็ไม่ปรับปรุงพัฒนาจนกระทั่งผู้เรียนจำข้อสอบบอกต่อ ๆ กัน ไปอย่างกว้างขวาง แต่อาจารย์ผู้สอนไม่ทราบ แบบทดสอบที่ใช้มีความยากง่ายและสมบูรณ์

แตกต่างกันระหว่างผู้สอนในรายวิชาเดียวกันการประเมินผลมีความแตกต่างระหว่างผู้สอนและระหว่างวิทยาลัย

สหวิทยาลัยทวารวดี (2536 : 161-172) ได้ทำการวิจัยสภาพการจัดการเรียนการสอน โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยทวารวดี ปีการศึกษา 2535 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน กศ.บป. ของวิทยาลัยครูแต่ละวิทยาลัย ในสหวิทยาลัยทวารวดี
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา กศ.บป. ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแต่ละวิทยาลัยครู ในสหวิทยาลัยทวารวดี
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน กศ.บป. ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน กศ.บป. ของแต่ละวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยทวารวดี

ผลการวิจัยพบว่า

1. วิทยาลัยครูเพชรบุรี นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่า พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนดีมาก เกือบทุกพฤติกรรม มีบางพฤติกรรมนักศึกษามีความเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องมีวิธีสอนที่ดีทำให้ผู้เรียนเข้าใจไม่เบื่อ เรื่องความพยายามที่จะสร้างบรรยากาศที่ดีในขณะสอน เรื่องการส่งเสริมและให้กำลังใจนักศึกษา และเรื่องการค้าถึงความสามารถของนักศึกษา สำหรับพฤติกรรมของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นพฤติกรรมที่ดีกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่าการจัดน้ำดื่มยังไม่เพียงพออย่างมาก นอกนั้นจัดได้พอใช้ นักศึกษาเห็นว่าเรียนแล้วได้นำไปใช้ประโยชน์ และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและต่อสถาบัน ส่วนอาจารย์ผู้สอน กศ.บป. เห็นว่าการที่นักศึกษาไม่ทุ่มเทให้กับการเรียนเป็นปัญหามาก นอกนั้นมีอยู่ในสภาพพอใช้ได้และไม่เป็นปัญหามากนัก

2. วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่า พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนดีมาก เกือบทุกพฤติกรรม มีบางพฤติกรรมนักศึกษามีความเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ เรื่องมีวิธีสอนที่ดีทำให้ผู้เรียนเข้าใจไม่เบื่อ เรื่องการค้าถึงความสามารถของนักศึกษา และเรื่องความยุติธรรมและมีหลักเกณฑ์ในการตัดสินผลการเรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ดีกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่าการจัดเรื่องน้ำดื่มยังไม่เพียงพออย่างมาก นอกนั้นจัดได้พอใช้ ด้านการนำความรู้ไปใช้ นักศึกษาเห็นว่าเรียนแล้วได้นำความรู้ไปใช้ได้ และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและสถาบัน ส่วนอาจารย์ผู้สอน กศ.บป. เห็นว่าการบริการน้ำดื่มไม่

เพียงพอการดำเนินงานของฝ่ายบริการไม่ดี การแจ้งข่าวสารไม่ทันเวลา และผู้บริหารไม่ค่อยสนใจแก้ปัญหา โสตทัศนูปกรณ์ไม่เพียงพอ ห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอ ในด้านตัวนักศึกษามีสภาพที่ไม่ดีเกือบทุกรายการ และสภาพเหล่านี้เห็นวก่อให้เกิดปัญหามากด้วย

3. วิทยาลัยครุนครปฐม นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่า พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนดีมาก เกือบทุกพฤติกรรม มีบางพฤติกรรมที่นักศึกษามีความเห็นในระดับปานกลาง คือ เรื่องมีวิธีสอนที่ดี ทำให้ผู้เรียนเข้าใจไม่เบื่อ เรื่องความพยายามที่จะสร้างบรรยากาศที่ดีในขณะสอน และเรื่องการค้าจนถึงความแตกต่างระหว่างความสามารถของนักศึกษา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ดีกว่าพฤติกรรมอื่น นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่าสถานที่รับประทานอาหารไม่เพียงพอ ความสะอาดของห้องน้ำ ปริมาณน้ำดื่ม การจัดห้องพยาบาล ยาและเจ้าหน้าที่ไม่ดี นอกนั้นจัดได้พอใช้และเห็นว่ามาเรียนแล้วได้นำไปใช้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและสถาบัน ส่วนอาจารย์ผู้สอน กศ.บป. เห็นว่าสภาพห้องเรียนไม่ดี การดูแลความสะอาดห้องน้ำห้องส้วม การดำเนินงานของฝ่ายบริหารยังไม่ดี อุปกรณ์ห้องปฏิบัติการไม่พอ โสตทัศนูปกรณ์ไม่พอ นักศึกษาไม่สนใจเรียน พื้นฐานไม่ดี ไม่ทุ่มเทให้กับการเรียน โดยเห็นสภาพเหล่านั้นเป็นปัญหามากด้วย

4. วิทยาลัยครุกาญจนบุรี นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่า พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนดีมาก เกือบทุกพฤติกรรม มีบางพฤติกรรมที่นักศึกษามีความเห็นในระดับปานกลาง คือ เรื่องมีวิธีสอนที่ดี ทำให้ผู้เรียนเข้าใจไม่เบื่อ และเรื่องการค้าจนถึงความแตกต่างระหว่างความสามารถของนักศึกษา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ดีกว่าพฤติกรรมอื่น นักศึกษา กศ.บป. เห็นว่าห้องน้ำไม่สะอาด นอกนั้นจัดได้พอใช้ ด้านการนำไปใช้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและสถาบัน ส่วนอาจารย์ผู้สอน กศ.บป. เห็นว่าอาจารย์ไม่ยอมสอน กศ.บป. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่พบนักศึกษาเพื่อทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษา อาคารสถานที่ไม่ดีเกือบทุกเรื่อง อุปกรณ์ห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ โสตทัศนูปกรณ์ไม่เพียงพอ ห้องสมุดมีหนังสือไม่พอกับการค้นคว้า นักศึกษาไม่สนใจเรียน พื้นฐานไม่ดี ไม่ทุ่มเทให้กับการเรียน ขาดเรียนบ่อย โดยเห็นว่าสภาพเหล่านี้ส่วนใหญ่ก่อให้เกิดปัญหามากด้วย

ความคิดเห็นของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในแต่ละวิทยาลัยครูเกือบไม่แตกต่างกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตได้ว่าในด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษา กศ.บป. จะเห็นพ้องกันทุกวิทยาลัยครูว่าอาจารย์ผู้สอนไม่ค่อยจะมีวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อและไม่ค่อยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างความสามารถของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนคงใช้วิธีสอนแบบบรรยายเสียมากกับนักศึกษาจึงเบื่อ และคงไม่มีเวลาจำแนกความสามารถของนักศึกษาเหมือนในระดับประถมและมัธยมก็ได้ แต่ก็เป็นเรื่องที่อาจารย์ผู้สอนควรนำพิจารณา

แก้ไขเหมือนกัน ส่วนกรณีอาจารย์ที่ปรึกษา ก็เห็นได้ว่าระดับของความคิดเห็นลดลงอย่างเห็นได้ชัด อาจเป็นเครื่องแสดงว่าด้านการบริหาร บริการและอาคารสถานที่ ต้องมีการปรับปรุงกันอีก และในด้านการนำไปใช้และเจตคตินักศึกษาทั้งสี่วิทยาลัยมีความเห็นตรงกันว่า การมาเรียนแล้วจะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานกับอาจารย์ผู้สอนนั้นมีน้อย ข้อนี้อาจเป็นเรื่องที่ทำให้คิดว่าเรื่องที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานที่นักศึกษาปฏิบัติอยู่ อาจเป็นเพราะสอนเป็นวิชา ๆ เหมือนกับนักศึกษาภาคปกติ และจากการค้นพบในส่วนที่เป็นความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอน กศ.บป. พบว่าอาจารย์ผู้สอนเกือบทุกวิทยาลัยครูเห็นว่านักศึกษาไม่ค่อยสนใจเรียน ไม่มีพื้นฐานพอ แต่งกายไม่สุภาพ ขาดเรียนบ่อยและไม่เข้าร่วมกิจกรรม และสิ่งเหล่านี้อาจารย์เห็นว่า เป็นปัญหามากด้วย

ต่างประเทศ

โรไมน์ (รัชนี ทรัพย์สิน. 2537 : 20 ; อ้างอิงมาจาก Romine. 1974) ได้ทำการวิจัยเรื่องบรรยากาศเกี่ยวกับการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น ได้สำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ ผลการวิจัยปรากฏว่า องค์ประกอบที่จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ ได้แก่ บุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระฉับกระเฉง มีอารมณ์ขัน สนใจในวิชาที่ตนสอน ให้ความจริงใจและเป็นกันเองกับผู้เรียนด้านการเตรียมการสอน มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชี้แจงให้ผู้เรียนรู้ถึงวัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ ผู้เรียนได้รับประโยชน์สมความตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนมิได้เป็นเพียงผู้เรียนอย่างเดียว ด้านการสอนเนื้อหา พูดอธิบายชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด สามารถใช้วิธีการสอนต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างมีเหตุผล

เน็นยอด (พิสมัย บัวอุไร . 2542 : 41-42 ; อ้างอิงมาจาก บุญชัย เสริญวงสัจย์. 2536 : 22 ; อ้างอิงจาก Nenyod 1975 : 5090-5092A) ได้ทำการวิจัยเรื่องวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยในรัฐเท็กซัส ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อ การเรียน การเงิน ที่พักอาศัย อาหาร ศาสนา สังคม และปัญหาเกี่ยวกับตัวเอง ในจำนวนเหล่านี้ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อกับบุคคลอื่น และปัญหาการเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด

เพอวิส (พิสมัย บัวอุไร . 2542 : 41-42 ; อ้างอิงมาจาก ธรรดา เจยาคม. 2541 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Purvis. 1980 : 163-175) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหา

วิทยาลัยเปิดที่ใช้ในระบบการเรียนการสอนทางไกล พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. นักศึกษาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพแล้ว และหลังจากการเรียนมาเป็นเวลานาน ทำให้ขาดทักษะในการอ่าน การเขียน และความเข้าใจ เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เรียนต่อเนื่องกันมา

2. กิจกรรมการพบกลุ่ม หรือการสอนเสริมต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน เพราะเนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตเอกสารการสอนเป็นคณะกลุ่มกับอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนเสริม

3. วิธีการเรียน เนื่องจากมหาวิทยาลัยเปิดใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกลเป็นหลัก นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองจากสื่อประสม เช่น เอกสารการสอน รายการวิทยุกระจายเสียง และรายการวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว (One-Way Communication) นักศึกษาจึงไม่มีโอกาสซักถามหรือโต้ตอบได้

กิลเลียม (พวงผกา ศรีสวัสดิ์. 2544 : 29-33 ; อ้างอิงมาจาก Guillian. 1975 : 142-A) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตใหม่ระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ผลการศึกษาพบว่า ทัศนะของนิสิตใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย จะเปลี่ยนในช่วงระหว่างสองภาคเรียนแรก และทัศนะของนิสิตใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยจะลดลงเรื่อย ๆ จนกระทั่งสิ้นปีการศึกษา ซึ่งสภาพการณ์เช่นนี้ใกล้เคียงกับผลการศึกษาของผู้ทำวิจัยในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในเรื่องเดียวกัน

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2546 กรณีศึกษาศูนย์เทคนิคิบลบริหารธุรกิจ สรุปปัญหาการเรียนออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านหลักสูตร
2. ปัญหาด้านวิธีการเรียนการสอน
3. ปัญหาด้านผู้เรียน
4. ปัญหาด้านผู้สอน
5. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล
6. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ จะเป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาควศ.บป. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศูนย์เทคนิคิมลบริหารธุรกิจ รุ่นที่ 24 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 175 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรทั้งหมด จำนวน 175 คน

ตาราง 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามโปรแกรมการบริหารธุรกิจ

รุ่นที่ 24		
โปรแกรมการบริหารธุรกิจ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
แขนงวิชาการบัญชี	50	50
แขนงวิชาการตลาด	69	69
แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	56	56
รวมทั้งสิ้น	175	175

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าชนิด 5 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียน แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ ของลิเคอร์ต (Likert) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนมาก
- 3 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนน้อย
- 1 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อทราบแนวทางและขอบเขตในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาลักษณะรูปแบบและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกันเพื่อรวบรวมเนื้อหา หลักการ ปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ จำนวน 6 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิจ เทือกทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษดา กรุดทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ขาวลาภ ดร.สจีวรรณ ทรรพสุ อาจารย์อรัญญ์ รัตนานนท์ และอาจารย์นพดล กองศิลป์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่า IOC = .05 ขึ้นไป ได้จำนวน 60 ข้อ จากนั้นนำไปปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

6. สารนิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลอง (Tryout) กับ นักศึกษาภาค กศ.บป. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์เทคนิคิบลบริหารธุรกิจ จำนวน 175 คน และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาวิเคราะห์หาอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบครั้งสุดท้าย

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง ประธาน ศูนย์เทคนิคิบลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในวันเสาร์-อาทิตย์ โดยติดต่ออาจารย์ผู้สอน เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม
3. ชี้แจงให้นักศึกษาภาค กศ.บป.เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการตอบ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม
4. รวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้วมาคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม
5. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS 10.0 for Windows โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. หาค่าร้อยละจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา
2. หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยใช้เกณฑ์ประเมินค่าคะแนนดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนน้อยที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนมาก
- คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาการเรียนมากที่สุด

3. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มโดยใช้ t-test และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการของ Tukey-Kramer Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

- 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2521 : 36)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

- 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2521 : 56)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับสิ่งที่ต้องการวัด (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545 : 95)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ให้ค่า +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ให้ค่า 0

ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ให้ค่า -1

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545 : 165-166)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

X แทน คะแนนของข้อคำถาม

Y แทน คะแนนผลรวมของข้ออื่น ๆ ที่เหลือทุกข้อ

2.3 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบประเมินค่า โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2545 : 221-222)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 K แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้
t-test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) คำนวณจาก
สูตร (Ferguson, 1966 : 290)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวน Mean Square ระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวน Mean Square ภายในกลุ่ม

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีของ
Tukey–Kramer Test (Hinkle, Wiersma and Jurs. 1988 : 375)

$$qTK = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{MS_E \left[\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right]}}$$

- เมื่อ $\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่หนึ่ง
- $\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่สอง
- N_1 แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ 1
- N_2 แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ 2
- MS_E แทน Mean Square Error

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษา
โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ศูนย์เทคนิคิคมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา ได้กระทำตามลำดับความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังมีรายละเอียดตาม
ลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ
ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .01
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของปฏิเสธสมมุติฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายตาม
ลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามปัญหาการเรียนที่สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาคศ.บป. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ โดยจำแนกตาม เพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	63	36.0
1.2 หญิง	112	64.0
2. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ		
2.1 แขนงวิชาการบัญชี	50	28.6
2.2 แขนงวิชาการตลาด	69	39.4
2.3 แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	56	32.0
3. ด้านอาชีพ		
3.1 รับราชการ	25	14.3
3.2 รัฐวิสาหกิจ	18	10.3
3.3 รับจ้าง	104	59.4
3.4 ธุรกิจส่วนตัว	28	16.0
4. รายได้ต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท	11	6.2
4.2 5,001 ถึง 10,000 บาท	112	64.0
4.3 10,001 ถึง 20,000 บาท	40	22.9
4.4 20,001 บาทขึ้นไป	12	6.9
รวม	175	100.0

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 2 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม 175 คน จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง คิดเป็น 64% ที่เหลือเป็น นักศึกษาชาย คิดเป็น 36% จำแนกตามโปรแกรมการบริหารธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาแขนงวิชาการตลาด คิดเป็น 39.4% รองลงมาคือ แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็น 32% และแขนงวิชาการบัญชี คิดเป็น 28.6% จำแนกตามด้านอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็น 59.4% รองลงมาคือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็น 16% อาชีพ รับราชการ คิดเป็น 14.3% และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็น 10.3% และจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 ถึง 10,000 บาท คิดเป็น 64% รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือน 10,001 ถึง 20,000 บาท คิดเป็น 22.9% รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท 6.2% รายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็น 6.9%

2. การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

2.1 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน
เฉลี่ยต่อข้อ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของ
นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	ระดับปัญหา
ด้านหลักสูตร	3.28	0.61	ปานกลาง
ด้านวิธีการเรียนการสอน	3.11	0.62	ปานกลาง
ด้านผู้เรียน	2.88	0.64	ปานกลาง
ด้านผู้สอน	2.73	0.63	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล	2.75	0.72	ปานกลาง
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	3.13	0.81	ปานกลาง
รวม	2.98	0.48	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษา เป็นรายด้าน อยู่ใน
ระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.28$) มากเป็นอันดับแรก
รองลงมา คือ ปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.13$)
ด้านวิธีการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.11$) ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 2.88$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$
 $= 2.75$) ด้านผู้สอน ($\bar{X} = 2.73$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านพบว่าปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$)

2.2 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ
ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษา
โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	เนื้อหาของรายวิชาในหลักสูตรสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	3.26	0.93	ปานกลาง
2.	เนื้อหาของรายวิชาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้	3.25	0.98	ปานกลาง
3.	การจัดลำดับเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ ของแต่ละภาคเรียนขาดความต่อเนื่องกัน	3.34	1.00	ปานกลาง
4.	การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาเรียงตามลำดับความยากง่าย	3.33	0.98	ปานกลาง
5.	ผู้เรียนขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เรียน	3.18	1.02	ปานกลาง
6.	เนื้อหาวิชาที่เรียนตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นอย่างแท้จริง	3.22	0.90	ปานกลาง
7.	เนื้อหาที่เรียนในหลักสูตรบรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน	3.28	0.86	ปานกลาง
8.	เนื้อหาในแต่ละรายวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	3.29	0.97	ปานกลาง
9.	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรรวบรัดจนเกินไป	3.37	0.99	ปานกลาง
10.	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรบางวิชาผู้เรียนไม่ต้องการเรียน	3.39	1.10	ปานกลาง
รวม		3.28	0.61	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรบางวิชาผู้เรียนไม่ต้องการเรียน ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมา คือ เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรรวบรัดจนเกินไป ($\bar{X} = 3.37$) และการจัดลำดับเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ ของแต่ละภาคเรียนขาดความต่อเนื่องกัน ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ

2.3 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านวิธีการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านวิธีการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้านวิธีการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านวิธีการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ผู้สอนขาดการนำเทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.09	1.01	ปานกลาง
2.	งานที่ผู้สอนมอบหมายในแต่ละรายวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น ๆ	2.89	0.93	ปานกลาง
3.	ปริมาณงานที่ผู้สอนมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีมากเกินไป	3.17	1.04	ปานกลาง
4.	ผู้สอนมีขั้นตอนการสอนเนื้อหารวดเร็ว	3.33	0.92	ปานกลาง
5.	ผู้สอนมุ่งที่จะสอนให้จบเนื้อหามากกว่าที่จะสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.21	1.05	ปานกลาง
6.	ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียว	3.24	1.00	ปานกลาง
7.	การจัดเวลาการฝึกทักษะในห้องปฏิบัติการมีน้อยเกินไป	3.29	1.06	ปานกลาง
8.	วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชาที่เรียน	2.76	0.94	ปานกลาง
9.	เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมกลุ่มน้อยเกินไป	2.99	1.03	ปานกลาง
10.	การศึกษาดูงานในสถานประกอบการทางธุรกิจน้อยเกินไป	3.22	1.23	ปานกลาง
รวม		3.11	0.62	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านวิธีการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ ผู้สอนมีขั้นตอนการสอนเนื้อหารวดเร็ว ($\bar{X} = 3.33$) การจัดเวลาการฝึกทักษะในห้องปฏิบัติการมีน้อยเกินไป ($\bar{X} = 3.29$) และผู้สอนส่วนใหญ่ใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียว ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

2.4 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านผู้เรียน เป็นรายชื่อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านผู้เรียน เป็นรายชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้านผู้เรียน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์และทักษะในการปฏิบัติงานด้านธุรกิจ	3.27	1.03	ปานกลาง
2.	ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจในขณะที่เรียน	3.23	1.10	ปานกลาง
3.	ผู้เรียนไม่มีโอกาสมาพบผู้สอนนอกเวลาเรียน	3.40	1.19	ปานกลาง
4.	ผู้เรียนเข้าห้องเรียนช้าเกือบทุกชั่วโมงเพราะติดภาระกิจ	3.04	1.08	ปานกลาง
5.	ผู้เรียนมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	2.88	1.21	ปานกลาง
6.	ผู้เรียนไม่สามารถบริหารเวลาในการปฏิบัติงานที่มอบหมายตามแผนการเรียนได้	2.87	1.03	ปานกลาง
7.	ผู้เรียนมีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน	3.32	1.29	ปานกลาง
8.	ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	2.42	1.07	น้อย
9.	ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียนน้อยมาก	2.48	1.12	น้อย
10.	ผู้เรียนมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	1.96	1.17	น้อย
รวม		2.88	0.64	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ คือ ผู้เรียนมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ($\bar{X} = 1.96$) ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.42$) ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียนน้อยมาก ($\bar{X} = 2.48$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านผู้สอน เป็นรายชื่อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านผู้สอน เป็นรายชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้านผู้สอน เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	2.90	1.02	ปานกลาง
2.	ความเป็นกันเองกับผู้เรียน	2.89	1.08	ปานกลาง
3.	ทักษะความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้	2.97	1.03	ปานกลาง
4.	การเข้าสอนไม่ตรงเวลา	2.47	1.00	น้อย
5.	ผู้สอนบรรยายไม่ชัดเจนทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	2.88	1.04	ปานกลาง
6.	ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนต่อผู้เรียน	2.63	0.99	ปานกลาง
7.	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป	3.05	1.03	ปานกลาง
8.	ผู้สอนขาดการเตรียมการสอน	2.47	1.00	น้อย
9.	การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ ในขณะที่มีการเรียนการสอน	2.88	0.94	ปานกลาง
10.	บุคลิกภาพของผู้สอนไม่เหมาะสม	2.21	1.03	น้อย
รวม		2.73	0.63	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีระดับน้อย จำนวน 3 ข้อ คือ บุคลิกภาพของผู้สอนไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.21$) ผู้สอนขาดการเตรียมการสอน และ การเข้าสอนไม่ตรงเวลา ($\bar{X} = 2.47$) ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

2.6 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านการวัดและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	เกณฑ์ในการพิจารณาการวัดและประเมินผลกำหนดไว้ไม่ชัดเจน	2.89	1.08	ปานกลาง
2.	ข้อทดสอบวัดความรู้มีมาก	3.03	0.99	ปานกลาง
3.	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แต่ละครั้งไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน	2.70	1.03	ปานกลาง
4.	ผู้สอนขาดการชี้แจงข้อบกพร่องที่พบจากการวัดและประเมินผลแก่ผู้เรียน	2.86	1.00	ปานกลาง
5.	การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	2.71	0.88	ปานกลาง
6.	ผู้สอนขาดความยุติธรรมในการประเมินผล	2.63	1.08	ปานกลาง
7.	ผู้สอนมิได้นำวิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	2.74	1.04	ปานกลาง
8.	ผู้สอนมิได้ทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.62	0.97	ปานกลาง
9.	การแจ้งผลการเรียน ให้ผู้เรียนทราบหลังการวัดและประเมินผลไม่ตรงตามกำหนดเวลาที่สถาบันฯ ระบุไว้	2.89	1.11	ปานกลาง
10.	ผู้สอนให้เกรดผิดจากเกณฑ์ที่กำหนด	2.45	1.18	น้อย
รวม		2.75	0.72	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้สอนให้เกรดผิดจากเกณฑ์ที่กำหนด อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2.7 การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายชื่อ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายชื่อ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ความพร้อมของห้องเรียน อาคารเรียนและเก้าอี้นั่งฟังบรรยาย	3.08	1.21	ปานกลาง
2.	สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย	3.28	1.05	ปานกลาง
3.	ความเพียงพอของจำนวนสื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนกับจำนวนของผู้เรียน	3.25	1.18	ปานกลาง
4.	ความรู้ความสามารถเจ้าหน้าที่เทคนิคซึ่งควบคุมระบบโสตทัศนูปกรณ์	3.07	1.10	ปานกลาง
5.	สภาพของห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์การสอน	3.06	1.08	ปานกลาง
6.	แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียน	2.87	1.04	ปานกลาง
7.	บริเวณที่พักผ่อนสำหรับนักศึกษาไม่เพียงพอ	3.19	1.28	ปานกลาง
8.	ห้องน้ำชาย-หญิงมีจำนวนไม่เพียงพอ	3.13	1.27	ปานกลาง
9.	ความสะอาดของห้องเรียน ห้องน้ำ	3.30	1.31	ปานกลาง
10.	ลิฟท์มีจำนวนไม่เพียงพอ	3.14	1.31	ปานกลาง
รวม		3.13	0.81	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ข้อที่มีระดับปานกลาง 3 ข้อแรก คือ ความสะอาดของห้องเรียน ห้องน้ำ ($\bar{X} = 3.30$) สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย ($\bar{X} = 3.28$) ความเพียงพอของจำนวนสื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนกับจำนวนของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.25$) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการ
การศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มาเปรียบเทียบกันโดย
ใช้วิธีการทดสอบค่าที (t-test) เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ ผลการวิเคราะห์
ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ

ปัญหาการเรียน	เพศชาย <i>N</i> = 63		เพศหญิง <i>N</i> = 112		<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>			
ด้านหลักสูตร	3.33	0.58	3.26	0.63	2, 172	0.66	0.50
ด้านวิธีการเรียนการสอน	3.12	0.57	3.11	0.65	2, 172	0.15	0.87
ด้านผู้เรียน	2.91	0.56	2.87	0.69	2, 172	0.37	0.71
ด้านผู้สอน	2.62	0.62	2.79	0.64	2, 172	-1.75	0.08
ด้านการวัดและประเมินผล	2.69	0.71	2.78	0.73	2, 172	-0.74	0.46
ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.07	0.87	3.17	0.77	2, 172	-0.75	0.43
รวม	2.96	0.39	3.00	0.52	2, 172	-0.53	0.59

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาการเรียน เป็นราย
ด้านและโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และจากการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนนักศึกษา
โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.00 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (*t* = -0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหา
การเรียนรายด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนของนักศึกษาระหว่าง
โปรแกรมการบริหารธุรกิจ มาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
(One Way Analysis of Variance) และหาค่าอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) เป็นรายด้าน และโดยรวม
ทุกด้าน จำแนกตามโปรแกรมการบริหารธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามโปรแกรมการบริหารธุรกิจ

ปัญหาการเรียน	แขนงวิชาการ บัญชี N = 50		แขนงวิชาการ ตลาด N = 69		แขนงวิชาคอม พิวเตอร์ธุรกิจ N = 56		df	F	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ด้านหลักสูตร	3.13	0.62	3.24	0.52	3.48	0.65	2, 172	4.98**	.00
ด้านวิธีการเรียนการสอน	3.04	0.66	3.04	0.54	3.28	0.65	2, 172	2.83	.06
ด้านผู้เรียน	2.66	0.65	2.87	0.61	3.09	0.62	2, 172	6.31**	.00
ด้านผู้สอน	2.63	0.70	2.76	0.53	2.78	0.69	2, 172	0.85	.42
ด้านการวัดและประเมินผล	2.55	0.77	2.71	0.60	2.97	0.76	2, 172	4.75**	.01
ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.22	0.86	3.33	0.74	2.82	0.75	2, 172	6.94**	.00
รวม	2.87	0.58	2.99	0.40	3.07	0.45	2, 172	2.31	.10

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 11 พบว่า นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนง
วิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน เป็นราย
ด้าน และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

จากการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมทุกด้าน พบว่า แขนงวิชาการ
บัญชี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 แขนงวิชาการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 แขนงวิชาคอมพิวเตอร์
ธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 2.31) เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียน
การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษาแขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และ

แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

สำหรับปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญนั้น เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ Tukey-Kramer Test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 12-15

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ ด้านหลักสูตร เป็นรายคู่ จำแนกตามแขนงวิชา

แขนงวิชา	Mean Difference	Std. Error	P
การบัญชี – การตลาด	-0.11	0.11	0.61
การบัญชี – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-0.35*	0.11	0.01
การตลาด – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-0.24	0.10	0.07

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 12 พบว่า นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่เรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี กับแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนแขนงการบัญชี ($\bar{X}$ = 3.13) มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X}$ = 3.48) ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ ด้านผู้เรียน เป็นรายคู่ จำแนกตามแขนงวิชา

แขนงวิชา	Mean Difference	Std. Error	P
การบัญชี – การตลาด	-0.21	0.11	0.18
การบัญชี – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-0.43*	0.12	0.00
การตลาด – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-0.21	0.11	0.15

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 13 พบว่า นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการที่เรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี กับแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี
ปัญหาด้านผู้เรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนแขนงการ
บัญชี ($\bar{X} = 2.66$) มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาคอมพิวเตอร์
ธุรกิจ ($\bar{X} = 3.09$) ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายคู่ จำแนกตามแขนงวิชา

แขนงวิชา	Mean Difference	Std. Error	P
การบัญชี – การตลาด	-0.15	0.13	0.48
การบัญชี – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-0.41*	0.13	0.01
การตลาด – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	-0.26	0.12	0.12

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 14 พบว่า นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการที่เรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี กับแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี
ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษา
ที่เรียนแขนงการบัญชี ($\bar{X} = 2.55$) มีปัญหาการเรียนด้านการวัดและประเมินผลน้อยกว่านักศึกษา
ที่เรียนแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 2.97$) ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นรายคู่
จำแนกตามแขนงวิชา

แขนงวิชา	Mean Difference	Std. Error	P
การบัญชี – การตลาด	-0.11	0.14	0.74
การบัญชี – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	0.39*	0.15	0.03
การตลาด – คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	0.51*	0.14	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 15 พบว่า นักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการที่เรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี กับแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มี
ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่เรียนแขนงการบัญชี ($\bar{X} = 3.22$) มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน
และสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่านักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} = 2.82$)

นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการตลาด กับแขนงวิชาคอมพิวเตอร์
ธุรกิจ มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักศึกษาที่เรียนแขนงการตลาด ($\bar{X} = 3.33$) มีปัญหาด้านสื่อการเรียน
การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่านักศึกษาที่เรียนแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\bar{X} =$
2.82) ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

3.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนของนักศึกษาระหว่างด้าน
อาชีพ มาเปรียบเทียบกับกันโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of
Variance)) และหาค่าอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตาม
ด้านอาชีพ ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 16

ตาราง 16 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามด้านอาชีพ

ปัญหาการเรียน	รับราชการ N = 25		รัฐวิสาหกิจ N = 18		รับจ้าง N = 104		ธุรกิจส่วนตัว N = 28		df	F	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ด้านหลักสูตร	3.54	0.51	3.31	0.88	3.22	0.56	3.27	0.64	3, 171	1.90	.13
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	3.40	0.56	2.99	0.82	3.08	0.56	3.07	0.69	3, 171	2.25	.08
ด้านผู้เรียน	3.14	0.69	2.75	0.73	2.86	0.59	2.81	0.69	3, 171	1.78	.15
ด้านผู้สอน	3.00	0.56	2.65	0.83	2.71	0.59	2.62	0.67	3, 171	1.99	.11
ด้านการวัดและประเมินผล	3.11	0.70	2.83	0.88	2.66	0.66	2.67	0.76	3, 171	2.81*	.04
ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.92	0.87	3.04	0.69	3.18	0.81	3.22	0.80	3, 171	0.88	.45
รวม	3.19	0.49	2.93	0.65	2.95	0.42	2.94	0.50	3, 171	1.80	.14

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 16 พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพรัฐวิสาหกิจ
อาชีพรับจ้าง อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีปัญหาการเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับ
ปานกลาง

จากการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมทุกด้าน พบว่า อาชีพรับ
ราชการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 อาชีพรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 อาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 2.95 อาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติ (F = 1.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล ของนักศึกษามี
อาชีพรับราชการ อาชีพรัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้าง และอาชีพธุรกิจส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

สำหรับปัญหาการเรียนด้านการวัดและประเมินผล ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญนั้น เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของ Tukey-Kramer Test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายคู่ จำแนกตามด้านอาชีพ

ด้านอาชีพ	Mean Difference	Std. Error	P
รับราชการ – รัฐวิสาหกิจ	0.28	0.22	0.65
รับราชการ – รับจ้าง	0.44	0.15	0.05
รับราชการ - ธุรกิจส่วนตัว	0.43	0.19	0.18
รัฐวิสาหกิจ – รับจ้าง	0.16	0.18	0.84
รัฐวิสาหกิจ - ธุรกิจส่วนตัว	0.15	0.21	0.91
รับจ้าง - ธุรกิจส่วนตัว	1.03	0.15	1.00

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 17 พบว่านักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพรัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้าง และอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีปัญหาการเรียนด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

3.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ

การวิเคราะห์ตอนนี้ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนของนักศึกษาระหว่างรายได้ต่อเดือน มาเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และหาค่าอัตราส่วนเอฟ (F-ratio) เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามด้านรายได้ต่อเดือน ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง 18

ตาราง 18 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน จำแนกตามด้านรายได้ต่อเดือน

ปัญหาการเรียน	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 N = 11		5,001 ถึง 10,000 บาท N = 112		10,001 ถึง 20,000 บาท N = 40		20,001 บาทขึ้นไป N = 12		df	F	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ด้านหลักสูตร	3.10	0.45	3.25	0.58	3.42	0.65	3.37	0.80	3, 171	1.17	0.32
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	3.09	0.54	3.10	0.59	3.18	0.68	3.06	0.71	3, 171	0.20	0.89
ด้านผู้เรียน	2.88	0.57	2.82	0.65	3.03	0.63	2.94	0.62	3, 171	1.07	0.36
ด้านผู้สอน	2.53	0.49	2.74	0.60	2.74	0.76	2.83	0.68	3, 171	0.45	0.71
ด้านการวัดและประเมินผล	2.56	0.68	2.68	0.70	2.96	0.77	2.80	0.66	3, 171	1.78	0.15
ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.86	0.72	3.16	0.79	3.06	0.85	3.39	0.86	3, 171	0.94	0.41
รวม	2.83	0.39	2.96	0.47	3.07	0.49	3.06	0.54	3, 171	0.96	0.41

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 18 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท รายได้ต่อเดือน 5,001 ถึง 10,000 บาท รายได้ต่อเดือน 10,001 ถึง 20,000 บาท รายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

จากการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมทุกด้าน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 ถึง 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 ถึง 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตาม เพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ ด้านอาชีพ และรายได้ต่อเดือน ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตาม เพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคกศ.บป. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศูนย์เทคนิคิคมบริหารธุรกิจ รุ่นที่ 24 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 175 คน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการสอบถามโดยใช้แบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคกศ.บป. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศูนย์เทคนิคิคมบริหารธุรกิจ รุ่นที่ 24 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 175 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 175 ฉบับ คิดเป็น 100% นำแบบสอบถามไปดำเนินการคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ได้แบบสอบถามทั้งสิ้น 175 ฉบับ คิดเป็น 100% และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามวัดปัญหาการเรียนของนักศึกษา
โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ แบ่งเป็น 2 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถาม
แบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคอร์ต (Likert) โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้าน
หลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อ
การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านละ 15 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม
คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS 10.0 for Windows ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. วิเคราะห์ระดับปัญหาการเรียนด้วยค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยใช้เกณฑ์ ประเมินค่า
คะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีปัญหาการเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาการเรียนมากที่สุด

3. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มโดยใช้ t-test

4. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป โดย
วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบ
ความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการของ Tukey-Kramer Test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาจำนวนและร้อยละ สรุปผลดังนี้

1.1 เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง คิดเป็น 64% ที่เหลือเป็นนักศึกษาชาย คิดเป็น 36%

1.2 โปรแกรมการบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาแขนงวิชาการตลาด คิดเป็น 39.4 % รองลงมาคือ แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คิดเป็น 32% และแขนงวิชาการบัญชี คิดเป็น 28.6%

1.3 ด้านอาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็น 59.4% รองลงมาคือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็น 16% อาชีพรับราชการ คิดเป็น 14.3% และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็น 10.3%

1.4 รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 ถึง 10,000 บาท คิดเป็น 64% รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือน 10,001 ถึง 20,000 บาท คิดเป็น 22.9% รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท คิดเป็น 6.2% และรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็น 6.9%

2. การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีปัญหาการเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีปัญหาการเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 นักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพรัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้าง และอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีปัญหาการเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

2.4 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท รายได้ต่อเดือน 5,001 ถึง 10,000 บาท รายได้ต่อเดือน 10,001 ถึง 20,000 บาท รายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีปัญหาการเรียน เป็นรายด้าน และโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร ประจำการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3.1 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ จำแนกตามเพศ โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96
และนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -0.53$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ
นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเรียนรายด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3.2 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ จำแนกตามโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ โดยรวมทุกด้าน พบว่า แขนงวิชา
การบัญชี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 แขนงวิชาการตลาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 แขนงวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.31$)
เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อ
การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษาแขนงวิชาการบัญชี แขนงวิชาการตลาด
และแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ
ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

3.3 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ จำแนกตามด้านอาชีพ โดยรวมทุกด้าน พบว่า อาชีพรับราชการ มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.19 อาชีพรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 อาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 อาชีพ
ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.80$) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลของนักศึกษามีอาชีพรับราชการ อาชีพ
รัฐวิสาหกิจ อาชีพรับจ้าง และอาชีพธุรกิจส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

3.4 เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ จำแนกตามด้านรายได้ต่อเดือน โดยรวมทุกด้าน พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มี
รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้
ต่อเดือน 5,001 ถึง 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001
ถึง 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.96$) เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาคคศ.บป. สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)

เป็นเพราะ หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานเป็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพและสภาพการณ์ในปัจจุบันทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ได้สะดวกโดยใช้เวลาไม่มากนัก นอกจากนี้ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ยังมีอิสระในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรที่เปิดสอนในสถานศึกษาได้ตามสภาพความพร้อมของสถาบัน และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยได้มีการประสานกับสถานประกอบการ ในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถาบัน เพื่อให้หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน ตลาดแรงงาน และยังสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของหลักสูตรที่ดีดังที่ เสาวนีย์ เลวลัย (2536 : 44-46) ได้กล่าวไว้ คือ หลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม มีความยืดหยุ่นตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน ยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่น และสถานภาพของสถานศึกษา และควรเป็นหลักสูตรที่บุคคลทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการสร้างหรือปรับปรุง นอกจากนี้ ดาวรุ่ง วีรกุล และคณะ (2531-2532 : 32-38) ได้ทำการประเมินผลการดำเนินโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่แม่ฮ่องสอน พบว่า เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เป็นที่สนใจของผู้เข้ารับการศึกษาและฝึกอบรม เพราะผู้เข้ารับการศึกษาเห็นว่าเป็นความรู้ใหม่ ๆ และสามารถนำความรู้จากเนื้อหาเหล่านั้นไปใช้ได้ จะมีเพียง 2-3 รายวิชาเท่านั้นที่ผู้เข้ารับการศึกษามีความเห็นว่ เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนัก อีกทั้งไม่ค่อยดึงดูดความสนใจเท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนเห็นว่า เนื้อหานำไปใช้ได้ น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สจัด อุทรานันท์ (2532 : 323-325) ได้กล่าวถึงหลักสูตรที่ได้รับความสนใจในปัจจุบันไว้ว่า มีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ ต้องเป็นหลักสูตรแบบผสมผสาน เป็นหลักสูตรที่เน้นคุณภาพของผลผลิต และเป็นหลักสูตรที่สามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ ฉายายนต์ (2526 : 93) ที่พบว่า ปัญหาการเรียนวิชาชีพคือ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติน้อยไป ควรจะให้ผู้เรียนได้ศึกษาภาคปฏิบัติมากยิ่งขึ้นและผู้เรียนขาดความมั่นใจในการเรียนควรจะมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน

1.2 ด้านวิธีการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) เป็นเพราะ วิชาที่สอนไม่ทันสมัย ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูผู้สอนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร และผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรเลือกใช้กลวิธีที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ โดยจัดสภาพการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้หรือเกิดทักษะวิชาชีพนั้น ๆ เช่น การเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายเสริมในบางวิชาซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบัน ควรเพิ่มการศึกษาดูงานในสถานประกอบการทางธุรกิจ รวมทั้งครูผู้สอนจะต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีความก้าวไปไกล ดังนั้นนักศึกษาเห็นว่าความรู้ใหม่ ๆ จึงมีความจำเป็นสูงในการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ อัปสร มีสิงห์ (2534 : 55) กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนว่า ครูผู้สอนควรมีข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ สามารถชี้แนะสิ่งที่เหมาะสมแก่นักศึกษาได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญสม ศิริพันธ์ (2529) ที่พบว่า นักศึกษามีความต้องการให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และแนะนำวิธีการใหม่ ๆ ด้านอาชีพให้แก่ นักศึกษาอยู่เสมอ ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการฝึกอบรม เพื่อให้การเรียนการสอนได้ตรงตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือความถนัด ด้วยเหตุนี้อาจทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของความสามารถของครูผู้สอนเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นในส่วนของครูผู้สอนก็ต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้โดยเลือกวิธีการสอน เลือกวัสดุการศึกษา และดำเนินการสอนได้อย่างบรรลุผลผ่านไปในแต่ละปี การศึกษาด้วยดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนในแต่ละวิชาได้สอดคล้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทำให้นักศึกษาตระหนักถึงการทำหน้าที่ที่เหมาะสมของครูผู้สอน อย่างไรก็ตามในบางส่วนนักศึกษาอาจมีความคาดหวังเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ในระดับสูง ซึ่งสถาบันก็อาจได้ตระหนักดี และได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดมา แต่ นักศึกษาบางส่วนอาจยังไม่สามารถเข้าใจได้ เนื่องจากขาดประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการเรียนการสอน

1.3 ด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$) ค่อนข้างต่ำ เป็นเพราะ สภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลให้ค่าครองชีพสูงขึ้นจึงทำให้ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เมธี ฉายอรุณ (2536 : 143) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน สังกัดกรม อาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาขาดสนใจ

เรื่องค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรุณ ปรีดีติลล (2524 : 28-31) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษา และบุคลากรประจำการ พบว่า มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว ซึ่งนอกจากนักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสจะมีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัวแล้วยังต้องมีภาระหน้าที่จากงานประจำอีกด้วย และสอดคล้องผลงานวิจัยของ เพอร์วิส (Purvis. 1980 : 163-175) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเปิด และพบว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดส่วนใหญ่มีภาระรับผิดชอบในการประกอบอาชีพของครอบครัวทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียน อีกปัญหาหนึ่งคือ ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอน ในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะก่อนหน้านี้ นักศึกษาขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออก กลัวอาจารย์ผู้สอนมากเกินไป

1.4 ด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) ค่อนข้างต่ำ เป็นเพราะ ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาตนเอง โดยได้รับการสนับสนุนจากสถาบันฯ ให้ไปฝึกอบรมดูงาน และศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาทักษะในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี ตามนโยบายการปฏิรูปครู และบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ครูผู้สอน มีขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาและปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายของผู้บริหารอย่างเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ดาวรุ่ง วีระกุล และคณะ (2530 : 30-32) ซึ่งได้ทำการประเมินผลการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมีความรับผิดชอบสูง มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา เข้าสอนตรงเวลา ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาดี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนหลาย ๆ แบบ แต่บางครั้ง ผู้สอนอาจบรรยายเนื้อหา ในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน รวมทั้งมีความรับผิดชอบในการสอนเป็นอย่างดี ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ และคนอื่น ๆ (2540 : 1-25) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ครูผู้สอนต้องมีความรู้ที่จะสอน มีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีความเห็นใจผู้เรียน มีการยอมรับผู้เรียนในฐานะบุคคล คือการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ความจริงใจระหว่างครูกับศิษย์ ซึ่งสอดคล้องกับ ถาวร สารวิทย์ (ม.ป.ป. : 89-90) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาชีพธุรกิจควรมีความรู้ความสามารถในการสอน ซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ครูทุกคนควรจะต้องฝึกฝน และปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทักษะ รวมทั้งต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองด้วย

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) ค่อนข้างต่ำ เป็นเพราะ อาจารย์ผู้สอนขาดความเข้าใจถึงความต้องการที่จริงใจการที่จะให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการสอน รวมทั้งขาดความใกล้ชิดและปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนตลอดเวลา ทำให้ไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนอย่างละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประเมินผลได้อย่างถูกต้องและยุติธรรมที่สุด ปัญหาเหล่านี้ได้แก่ข้อทดสอบมีมาก แต่ให้เวลาน้อยเกินไป ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมีความยากเกินไป ดังนั้น ผู้บริหารจึงให้อิสระแก่อาจารย์ผู้สอนในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลและแนะนำอาจารย์ผู้สอนให้วัดผลประเมินผลเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง และอาจารย์ผู้สอนได้มีการชี้แจงรายละเอียดของเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลแก่ผู้เรียนทุกครั้ง และประเมินผลจากรายงานที่มอบหมาย รวมทั้งประเมินจากแบบทดสอบแบบปรนัย และอัตนัยควบคู่กันไป ทำให้ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ สหวิทยาลัยทักษิณ (2534 : 1-11) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล อาจารย์ผู้สอนบางรายวิชา ไม่ได้วัดผลตามระเบียบการวัดผล โดยไม่วัดผลเป็นระยะ ๆ และไม่ได้ให้คะแนนตามระเบียบของการวัดผล และความล่าช้าในการส่งผลการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกศักดิ์ บุตรลับ (2537 : 53) ได้กล่าวถึงจุดหมายปลายทางของการวัดและประเมินผล ก็เพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ มีความเหมาะสมเพียงใด ควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

1.6 ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เป็นเพราะ จำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษามีจำนวนมากเกินไป จึงทำให้ความพร้อมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน เก้าอี้นั่งฟังบรรยาย ห้องน้ำ อาคารเรียน สำหรับนักศึกษายังไม่เพียงพอ ประกอบกับความเก่าแก่ของอาคารเรียนที่สร้างมานานหลายสิบปี อีกทั้งยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนด้านนี้อีกด้วย ทำให้การจัดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้กับนักศึกษายังไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราพร พงศ์อาจารย์ (2536 : 116) ที่ศึกษาแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ความต้องการของท้องถิ่น สหวิทยาลัยพุทธชินราช พบว่า ผลการประเมินความพร้อมของอาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนา รุจิรกุล (2537 : 6-107) ที่พบว่า

อาจารย์และนักศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้ มีปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการอื่น ๆ ของวิทยาลัย คือ ปัญหาห้องน้ำไม่สะอาด และความไม่พร้อมของอาคารสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ภาควิชาการ.บป. สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตาม เพศ โปรแกรมการบริหารธุรกิจ อาชีพ และรายได้ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการเรียนเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่เข้ามาเรียนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ เป็นผู้ที่มีความสนใจและต้องการจะมีความรู้และทักษะวิชาชีพเพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือเพื่อพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากพื้นฐานความต้องการและความรู้สึกนึกคิดที่คล้ายคลึงกัน เมื่อได้มาเรียนในสถาบันเดียวกัน ในหลักสูตรเดียวกัน ได้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนในลักษณะเดียวกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน ย่อมทำให้นักศึกษาเหล่านี้เกิดความคิดในแนวเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จิตตชา นิลดำ (2542 : 65) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบหลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มศว.พบว่า ปัญหาการเรียนของนิสิตชายและนิสิตหญิงโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักศึกษาที่มีแขนงวิชาต่างกันมีปัญหาการเรียนเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาแขนงวิชาการบัญชีมีความตั้งใจในการเรียนสูง มีความมุ่งมั่นที่จะได้รับความรู้จากการศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำไปประกอบอาชีพในการเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต หรือนักบัญชีที่มีความสามารถสูง ดังนั้นถ้าหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เหมาะสม มีเนื้อหาวิชาที่ไม่ครอบคลุมวิชาชีพ จะทำให้ขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ในการนำไปประกอบอาชีพ นอกจากนั้นในด้านผู้เรียน ถ้าผู้เรียนมีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน ผู้เรียนไม่มีโอกาสมาพบผู้สอนนอกเวลาเรียนได้ จะส่งผลให้ผู้เรียนไม่สนใจที่จะเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างถูกต้อง มีไหวพริบ และไม่ขัดต่อหลักกฎหมาย ส่วนด้านวัดและประเมินผล ในแขนงทั้ง 3 แขนงวิชาต่างมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้เพื่ออนาคตของตนเองจึงต้องตั้งใจศึกษาหาความรู้ ทั้งในเรื่องการเข้าชั้นเรียน การเข้าห้องสมุด การ

ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการสอบในแต่ละครั้ง เพื่อทำคะแนนให้มาก ส่งผลสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ในลักษณะแขนงวิชาการตลาดและแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นลักษณะต้องแสดงที่แจ้งให้ผู้บริโภคเข้าใจ ดังนั้นนักศึกษาจึงต้องการอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยเพื่อเป็นแนวทางในการใ้มน้ำใจความสนใจในการเรียน เป็นการจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนซึ่งตามธรรมชาติต้องอาศัยสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นตัวกระตุ้นและเร้าใจให้ผู้เรียนมีความสนใจและต้องการเรียนมากขึ้น

2.3 นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาการเรียนเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนการสอนโปรแกรมการบริหารธุรกิจ ได้เปิดทำการสอนให้กับบุคคลทั่วไป ไม่จำกัดเพศ ด้านอาชีพ เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลในระดับกึ่งวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเตรียมคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และช่วยให้คนที่ว่างงาน สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล หรือนำไปพัฒนาตำแหน่งงานที่กำลังปฏิบัติให้ก้าวหน้าสูงขึ้นในโอกาสต่อไป นักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการมีปัญหาสูงกว่านักศึกษาที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการอาจจะมีภาระงานมากทำให้มีเวลาในการเรียนน้อยกว่า ประกอบกับอาชีพรับราชการมักจะได้รับคำสั่งให้เข้ารับการอบรม สัมมนา จนบางครั้งไม่สามารถมาเรียนได้ตามปกติ จึงส่งผลในด้านการวัดและประเมินผลของนักศึกษาเปลี่ยนไปด้วย ดังนั้นไม่ว่าผู้เรียนจะมีอาชีพใดก็สามารถเรียนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ

2.4 นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาการเรียนทางรายด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาไม่ว่าจะมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับใดก็ตาม ปัญหาการเรียนจะไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ อาศัยสติปัญญา ความตั้งใจเรียน ตำราเรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียน เช่น อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ มีราคาไม่แพงเหมือนช่างต่าง ๆ จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนา ประเสริฐศรี (2543 : 67) ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยพาณิชย์การเขตพนา พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ผู้ปกครองต่อเดือนต่างกันมีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากคือ เนื้อหา รายวิชาในหลักสูตรบางวิชาผู้เรียนไม่ต้องการเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า อาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง ควรชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจถึงเนื้อหาบางวิชาในหลักสูตรที่นักศึกษาต้องเรียน และควรมีคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย และตรงกับความต้องการของผู้เรียน และให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นและควรดำเนินการปรับปรุง หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม โดยเปิด โอกาสให้ตัวแทนของแต่ละหน่วยงานในท้องถิ่นได้เข้ามาเป็นคณะกรรมการ นอกจากนั้น ควรมีการประชุม สัมมนาผู้บริหารและครูผู้สอน ให้มีความรู้ความเข้าใจให้ตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ การจัดทำหลักสูตร

2. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านวิธีการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ ผู้สอนมีขั้นตอนการสอนเนื้อหารวดเร็ว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ครูผู้สอนควรนำเทคนิคการสอน จิตวิทยาการเรียนการสอนและจัดหากิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชามา ประกอบการสอน ควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธีมาผสมผสานกันโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหา วิชาที่สอน และในการเรียนการสอนนั้นต้องให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม อีกทั้งควร ฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลไม่ใช่เป็นผู้ฟังเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษามี ความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากคือ ผู้เรียนไม่มี โอกาสมาพบผู้สอนนอกเวลาเรียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า อาจารย์ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ เป็นกันเองกับผู้เรียน ซึ่งอาจช่วยให้ผู้เรียนมีความกล้าในการเข้าพบอาจารย์ผู้สอน ผู้เรียนควรจะทำ การตกลงกับผู้สอนในเรื่องการเรียนการสอนว่าควรจะมีการเรียนหลาย ๆ แบบ โดยให้นักศึกษามี ส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษามีงานทำอยู่แล้วจึงไม่ค่อยมีเวลาว่างที่จะพบ อาจารย์ผู้สอนได้บ่อย

4. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านผู้สอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากคือ ผู้สอน บรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ทาง สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาควรจัดสัมมนาเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ การพัฒนา การผลิตสื่อ การเรียนการสอน และส่งเข้ารับการอบรมในหน่วยงานอื่นที่จัดขึ้น อีกทั้งควรสนับสนุนให้ผู้สอนมี โอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น ซึ่งตรงกับสาขาวิชาที่สอนเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และ

พัฒนาคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนให้ดียิ่งขึ้น
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมี

5. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามาก คือ ข้อทดสอบวัดความรู้มีมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาควรจัดให้มีการประชุมผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านการวัดและประเมินผล เพื่อศึกษาว่าหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ใช้มีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ที่จะต้องแก้ไขหรือปรับปรุงให้ทันสมัยยิ่งขึ้น มีการจัดทำธนาคาร คลังข้อสอบกลาง เพื่อบริการข้อสอบมาตรฐาน และจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการสำหรับจัดทำเครื่องมือเพื่อการวัดและประเมินผลการเรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

6. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากคือ ความสะอาดของห้องเรียน ห้องน้ำ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรดำเนินการจัดหาและบริการสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ทั้งนี้ผู้บริหารอาจต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมจัดซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักศึกษา และจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์เพิ่มเติม เพื่อจะได้ทราบว่าผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไรต่อปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพราะผู้บริหารและอาจารย์เป็นบุคคลที่จะพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนได้ดีที่สุด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรโปรแกรมการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งผลให้มีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2. ศึกษาวิจัยการประเมินติดตามผลผลิตคุณภาพของนักศึกษา เพื่อทราบข้อบกพร่อง จุดอ่อนของหลักสูตร และหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ

3. ควรวิจัยประเด็นปัญหาอื่น ๆ ของนักศึกษาเพิ่มเติมอีก

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการฝึกหัดครู, กรม. (2531). *การจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ*. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- . (2536). *การจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ*. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2527). *หลักสูตรและการสอน*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- คู่มือนักศึกษา หลักสูตรอนุปริญญา, ปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรี 2 ปีหลังอนุปริญญา ปีการศึกษา 2545-2546. (2545). กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- จิตตชา นิลดำ. (2542). *ปัญหาในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ หลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชม ภูมิภาค. (2526). *เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2522). *หลักการใช้ทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- ณรง ฉายายนต์. (2526). *ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่ทางการเรียน การสอนของแผนกช่างเครื่องยนต์ตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในโรงเรียนสาร์พัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์. ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- दारुंग วีระกุล และคณะ. (2532). *สรุปผลการประเมินผลการดำเนินงาน กศ.บป. แม่ฮ่องสอน ช่วงปีการศึกษา 2530-2532*. ศูนย์วิจัยและบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สหวิทยาลัยล้านนา.
- ดาราวัตี สุกมลสันต์ และคณะ. (2538). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโครงการ กศ.บป. รายงานการวิจัย*. สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ กรมการฝึกหัดครู.
- ทองทิพย์ วรรณพัฒน์ และคณะ. (2520). *หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ*. อุดรธานี : โรงพิมพ์ไทยสามัคคี.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การวัดประเมินการเรียนรู้.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปรีชา เศรษฐีธร. คู่มือการสอน. กรุงเทพฯ : อ.บุญช่วยการพิมพ์, ม.ป.ป.

พรศรี โรจน์เมฆี. (2540). ปัญหาการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาบัญชีระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พิสมัย บัวอุไร. (2542). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคล

ทั่วไประดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เมธี ฉายอรุณ. (2536). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง :

ศึกษาเฉพาะกรณีที่วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษา

ธิการ. ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ถ่ายเอกสาร.

ระเบียบการสมัครสอบเข้า (กศ.บป.) รุ่น 26 ปีการศึกษา 2545. (2545). กรุงเทพฯ : สถาบัน

ราชภัฏสวนสุนันทา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

รัตนา ประเสริฐศรี. (2543). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สถาบันราชภัฏ. (2540). พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ. กรุงเทพฯ : สภาประจำสถาบัน

ราชภัฏ.

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. (2545). ระเบียบการสมัครสอบเข้าศึกษาตามโครงการจัดการศึกษา

สำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) รุ่น 26 ปีการศึกษา 2545. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์สุนันทา.

----- (2544). รายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

สุนันทา.

สภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. (2545). พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ รวบรวม

2545. กรุงเทพฯ : สำนักกฎหมายส่วนงานกิจการพิเศษ.

- มหาวิทยาลัยทวารวดี. (2536). การสำรวจสภาพการจัดการเรียนการสอนการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ ของวิทยาลัยครูในมหาวิทยาลัยทวารวดี ปีการศึกษา 2535.
โครงการวิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ. กรมการฝึกหัดครู.
- มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2534). ปัญหาและแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ
ในมหาวิทยาลัยทักษิณ. เอกสารการประชุมสุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มหาวิทยาลัยอีสานเหนือ. (2534). สรุปผลการดำเนินโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ ในรอบปีการศึกษา 2533. (เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา).
อุดรธานี : มหาวิทยาลัยอีสานเหนือ.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาลัทธิสูตร. ภาควิชาบริหารการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์.
- สมิตร คุณานุกร. (2518). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. (2539). รายงานการวิจัยแนวปฏิรูปการจัดการศึกษาตามโครงการ
จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- เสาวนีย์ เลวลัย. (2536). การพัฒนาลัทธิสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน.
ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อรุณ ปรีดีดิถก. (2524). รายงานการวิจัยที่มีผลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษาและบุคลากร
ประจำการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรไทย.
- อาภัสสร ไซยคุณา. (2532). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนตามโครงการจัดการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2532. เชียงใหม่ :
วิทยาลัยครูเชียงใหม่มหาวิทยาลัยล้านนา.
- อัปสร มีสิงห์. (2534). "บทบาทของครูกับหลักสูตรฉบับปรับปรุงการพัฒนาลัทธิสูตร", วารสาร
พัฒนาลัทธิสูตร. 10(4) : มกราคม-มีนาคม.
- เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2537). ครูและการสอน. เพชรบุรี : คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
เพชรบุรี.
- Guilliam, Donald Lee. (1975, July). "Environmental Perceptions of Upperclassmen,
Admissions Staff, Faculty, and Entering Freshmen at Columbis college,"
Dissertation Abstracts International. 36(1) : 142-A.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd Edition. New York : McGrahill Book Co.

Nenyod, Boomus. (1975, August). *An Analysis of Problem Percived by Foreign Strudents Enroolled In State College and University in the state of Texas*. *Dissertation Abstracts Internations*. 33 : 5090-5092S.

Pervis, June. (1971). *Sume Problems of teaching and learning with in the pen University In the State of Texas* : Education Research. 21(3) : 163-175.

Popham, James W. and Eva L.Bader. (1970). *Systematic Instruction*. Englewood Cliffs, New Jersy : Prentice-Hall.

Romine, Stephen. (1974, December). And Facully Perception of an Effective University Instructional Climates, *The Journal of Education Research*. 68 : 139-143.

ภาคผนวก

แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร ประจำการ ศูนย์เทคนิคิวิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ

() แผนกวิชาการบัญชี

() แผนกวิชาการตลาด

() แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3. ด้านอาชีพ

() รับราชการ

() รัฐวิสาหกิจ

() รับจ้าง

() ธุรกิจส่วนตัว

4. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท

() 5,001 ถึง 10,000 บาท

() 10,001 ถึง 20,000 บาท

() 20,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร
ประจำการ (กศ.บป.) ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียน
การสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอนและ
สิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุด

- คะแนน 5 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนมาก
- คะแนน 3 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง เป็นปัญหาการเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ด้านหลักสูตร เนื้อหาของรายวิชาในหลักสูตรสอดคล้องกับสถานการณ์ใน ปัจจุบัน					
2	เนื้อหาของรายวิชาที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน จริงได้					
3	การจัดลำดับเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ ของแต่ละภาคเรียน ขาดความต่อเนื่องกัน					
4	การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาเรียงตามลำดับ ความยากง่าย					
5	ผู้เรียนขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่เรียน					
6	เนื้อหาวิชาที่เรียนตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ในท้องถิ่นอย่างแท้จริง					

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7	เนื้อหาที่เรียนในหลักสูตรบรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน					
8	เนื้อหาในแต่ละรายวิชามีปริมาณไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต					
9	เนือหารายวิชาในหลักสูตรรวบรัดจนเกินไป					
10	เนือหารายวิชาในหลักสูตรบางวิชาผู้เรียนไม่ต้องการเรียน					
11	ด้านวิธีการเรียนการสอน ผู้สอนขาดการนำเทคนิคและวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
12	งานที่ผู้สอนมอบหมายในแต่ละรายวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น ๆ					
13	ปริมาณงานที่ผู้สอนมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีมากเกินไป					
14	ผู้สอนมีขั้นตอนการสอนเนือหารวดเร็ว					
15	ผู้สอนมุ่งที่จะสอนให้จบเนือหามากกว่าที่จะสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้					
16	ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้การบรรยายเพียงอย่างเดียว					
17	การจัดเวลาการฝึกทักษะในห้องปฏิบัติการมีน้อยเกินไป					
18	วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชาที่เรียน					
19	เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมกลุ่มน้อยเกินไป					
20	การศึกษาดูงานในสถานประกอบการทางธุรกิจน้อยเกินไป					
21	ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์และทักษะในการปฏิบัติงานด้านธุรกิจ					
22	ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจในขณะที่เรียน					

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23	ผู้เรียนไม่มีโอกาสมาพบผู้สอนนอกเวลาเรียน					
24	ผู้เรียนเข้าห้องเรียนช้าเกือบทุกชั่วโมงเพราะติดภาระกิจ					
25	ผู้เรียนมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน					
26	ผู้เรียนไม่สามารถบริหารเวลาในการปฏิบัติงานที่มอบหมายตามแผนการเรียนได้					
27	ผู้เรียนมีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียน					
28	ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน					
29	ผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียนน้อยมาก					
30	ผู้เรียนมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน					
31	ด้านผู้สอน					
	การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน					
32	ความเป็นกันเองกับผู้เรียน					
33	ทักษะความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้					
34	การเข้าสอนไม่ตรงเวลา					
35	ผู้สอนบรรยายไม่ชัดเจนทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน					
36	ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนต่อผู้เรียน					
37	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป					
38	ผู้สอนขาดการเตรียมการสอน					
39	การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ ในขณะที่มีการเรียนการสอน					
40	บุคลิกภาพของผู้สอนไม่เหมาะสม					

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
41	ด้านการวัดและประเมินผล เกณฑ์ในการพิจารณาการวัดและประเมินผลกำหนดไว้ไม่ชัดเจน					
42	ข้อทดสอบวัดความรู้มีมาก					
43	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน					
44	ผู้สอนขาดการชี้แจงข้อบกพร่องที่พบจากการวัดและประเมินผลแก่ผู้เรียน					
45	การวัดและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
46	ผู้สอนขาดความยุติธรรมในการประเมินผล					
47	ผู้สอนมิได้นำวิธีการวัดและประเมินผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียน					
48	ผู้สอนมิได้ทำการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ					
49	การแจ้งผลการเรียน ให้ผู้เรียนทราบหลังการวัดและประเมินผลไม่ตรงตามกำหนดเวลาที่สถาบันฯ ระบุไว้					
50	ผู้สอนให้เกรดผิดจากเกณฑ์ที่กำหนด					
51	ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความพร้อมของห้องเรียน อาคารเรียนและเก้าอี้นั่งฟังบรรยาย					
52	สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย					
53	ความเพียงพอของจำนวนสื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนกับจำนวนของผู้เรียน					

ข้อ ที่	ปัญหา	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
54	ความรู้ความสามารถเจ้าหน้าที่เทคนิคซึ่งควบคุมระบบโสตทัศนูปกรณ์					
55	สภาพของห้องเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์การสอน					
56	แสงสว่างและการถ่ายเทของอากาศภายในห้องเรียน					
57	บริเวณที่พักผ่อนสำหรับนักศึกษาไม่เพียงพอ					
58	ห้องน้ำชาย-หญิงมีจำนวนไม่เพียงพอ					
59	ความสะอาดของห้องเรียน ห้องน้ำ					
60	ลิฟท์มีจำนวนไม่เพียงพอ					

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ผศ.ดร.วินิจ เทือกทอง

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ (โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์)
รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
2. ผศ.กฤษดา กรุดทอง

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ (โปรแกรมวิชาเคมี)
รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการพิเศษ
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
3. ผศ.สมศักดิ์ ขาวลาภ

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ (โปรแกรมวิชาบริหาร
ธุรกิจ)
รองอธิการบดี ฝ่ายทรัพย์สินและรายได้
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
4. ดร.สจิวรรณ ทรรพวุธ

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ (โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์
ทั่วไป)
ผู้อำนวยการสำนักงานสำนักวิจัยและบริการทางวิชาการ
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
5. อาจารย์อรทัย รัตนานนท์

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ (โปรแกรมวิชาบริหาร
ธุรกิจ)
หัวหน้าฝ่ายการเงิน
ประธานศูนย์การศึกษาเทคนิคिमลบริหารธุรกิจ
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
6. อาจารย์นพดล กองศิลป์

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ (โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์)
หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล โรงเรียนประถมสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หนังสือขอความร่วมมือ

ที่ ทม 1012/4557

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวไสรินทร์ มุลจันทร์หอม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนนต์พงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินิจ เทือกทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษดา กรุดทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ขาวลาภ อาจารย์สัจจวรรณ ทรรพวุฒ และ อาจารย์อรทัย รัตนานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นางสาวไสรินทร์ มุลจันทร์หอม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

บันทึกข้อความ

89

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว. โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/4672

วันที่ 17 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฝ่ายประถม)

เนื่องด้วย นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์นพดล กองศิลป์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิควิมลบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ให้ นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นพดล หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/4589

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๐ มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ประธานศูนย์เทคนิคการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิคการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 175 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิคการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูล กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6687703 มือถือ 01-7207175

ที่ ทม 1012/ 4592

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ประธานศูนย์เทคนิคการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิคการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา” โดยมี รองศาสตราจารย์บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา บริหารธุรกิจ จำนวน 175 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการศูนย์เทคนิคการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูล กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-6687703 มือถือ 01-7207175

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาวไสวรินทร์ มุลจันทร์หอม
วัน เดือน ปี เกิด	วันพฤหัสบดีที่ 4 กรกฎาคม 2506
สถานที่เกิด	เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	455 ซอยวัดภคินีนาถ ถนนราชวิถี ตำบลบางยี่ขัน อำเภอบางพลัด กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา 1 ถนนอุทองนอก ตำบลสามเสน อำเภอดุสิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2529	ปวส.บัญชี มหาวิทยาลัยสยาม
พ.ศ.2542	ศศ.บ. การจัดการ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ.2546	กศ.ม.ธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ